Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

36

JOI, 3 SEPTEMBRIE 1970, ANUL IV

154

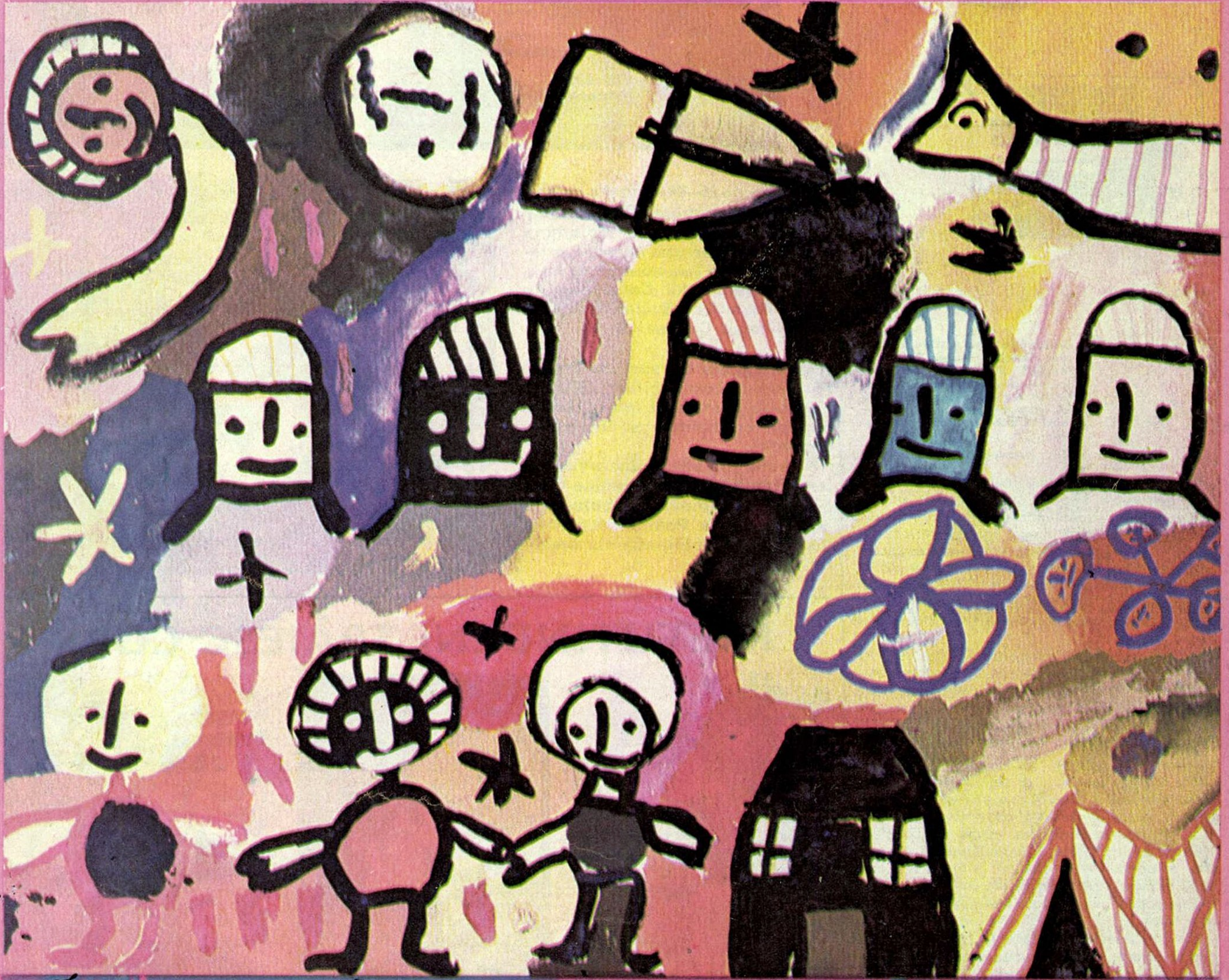

«TABĂRA PRIETENIEI» — desen de FLOREA DORINA, Vulturești-Argeș

În acest număr:

165 DE APARATE FOTO ÎN GOANĂ DUPĂ SUBIECTE!

Ecuatorul a trecut cîndva pe la Dorohoi?

Pif ȘI COLEGUL MINITEHNICUS cinefili

În paginile 7-10:

REZULTATELE CONCURSULUI DE DESENE „Meridianele prieteniei" ORGANIZAT ÎN COLABORARE CU UNICEF

SCRISOAREA SĂPTĂMÎNII

> **«Dragă revistă, sînt un pionier din Colonia Puru. Astăzi, 7 august, au trecut prin Puru pionierii echipajului «Roza Coziae». Ei m-au rugat să vă scriu că totul merge bine. Acum, ei sînt în drum spre Obîrșea Lotrului...»**
>
> **Diaconu A., 7 august a.c.**

Mulțumim, elev Diaconu, mulțumim bravi membri ai echipajului «Roza Coziae». Veștile lansate de pe traseele expedițiilor au fost recepționate, prompt și fidel, de-a lungul întregii veri, la redacție. O veste particulară: zilele acestea, autofurgoneta redacției a transportat în sefurile secției concursuri a redacției cele peste 300 de medalii — aur, argint și bronz — ce vor răsplăti, în decembrie, cele mai frumoase și mai instructive expediții.

Gestul pionierului din colonia Puru, care se angajează voluntar ca agent de legătură cu «statul major», în operațiunea «Vacanță», ne pare semnificativ. Și ne bucură. Pornite ca un joc temerar, în ineditul naturii, expedițiile inițiate de revistă par a capta un interes ce nu se limitează la sfera participanților.

Mai reținem faptul, și el semnificativ, că pionierul Diaconu Alexandru nu a lăsat «pe mîine» împlinirea unei făgăduințe. «Roza Coziae» a avut în el un prieten pe al cărui cuvînt te poți bizui.

Oricît de «măruntă» ar părea fapta lui Alexandru, o semnalăm cu bucurie — mai cu seamă acelora care, neîntrecuți în ale vorbei, rămîn nu o dată codași cînd e vorba de acoperirea în aur, a faptelor.

Să fim sinceri, ne place la corespondentul nostru că este un tînăr inimos, dornic să-și ajute prietenii — chiar dacă în acea zi îi întîlnise pentru prima oară. Nu ne îndoim că relatările expediționarilor despre misiunea lor l-au impresionat sincer. Laconicul mesaj ce-l avea de transmis — TOTUL MERGE BINE — devenea astfel pentru el, cel din tabără, de o profundă gravitate.

Dacă, într-adevăr, totul s-a desfășurat și se desfășoară cu bine pretutindeni, pe toate cele o sută de itinerarii ale «Expedițiilor Cutezătorii», aceasta se datorește de bună seamă și miilor de prieteni întîlniți pe parcursul călătoriilor. De la copiii din tabere la cabanieri și alpiniști, de la paznicii de vînătoare la ciobani și țapinari, acești oameni ai munților au trăit clipe de neuitat în tovărășia temerarilor expediționari.

Oare cum vor răsplăti rezultatele expedițiilor această distinsă, frățească ospitalitate?

M.N.

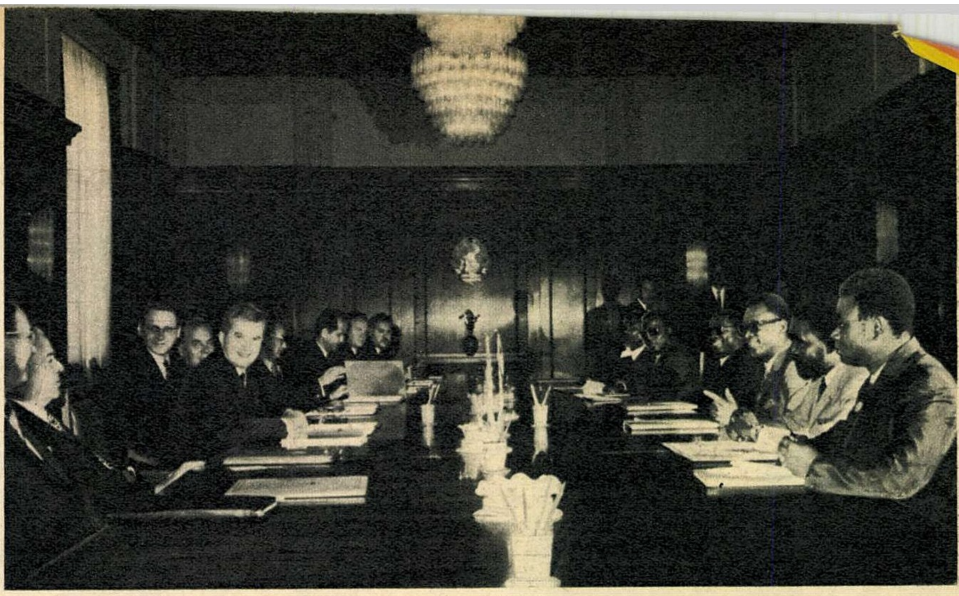

În zilele de 25—29 august a.c., președintele Republicii Democratice Congo, Joseph-Désiré Mobutu a întreprins, împreună cu soția, o vizită oficială în țara noastră, la invitația președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu.

În fotografia de sus, un aspect din timpul convorbirilor oficiale, care s-au desfășurat într-o atmosferă de cordialitate și înțelegere reciprocă.

Într-una din zile, soția președintelui Republicii Democratice Congo, Marie-Antoinette Mobutu, a făcut o vizită la Palatul pionierilor din Capitală (fotografia din dreapta).

PRETUTINDENI TRĂIESC COPII

- Elevii din Karl Marx Stadt (R.D.G.) își desfășoară o bogată activitate în cercurile tehnice. Fotografia ne înfățișează un aspect grăitor de la centrul politehnic din localitate, care este frecventat de elevi din clasele VII—X (1)
- Jucăriile executate la cunoscuta fabrică din Pribram (Boemia) sînt primite cu bucurie de către cei mici. Și nu-i de mirare: muncitorii de aici le pregătesc mereu surprize noi — dovadă această maimuță uriașă (2)
- Prin contribuția U.N.I.C.E.F. în Nigeria, se reconstruiesc numeroase școli și spitale care au avut de suferit de pe urma războiului. De asemenea, prin grija aceleiași instituții, în alte țări, copiii, ale căror mame sînt ocupate în producție, se bucură de îngrijirea atentă a unor cadre de specialitate (3—4)

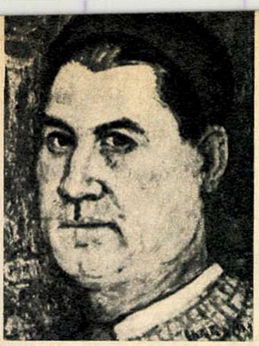

Autoportret 1934

DUMITRU GHIAȚĂ

ARTIST AL POPORULUI

O permanentă preocupare pentru tot ceea ce este uman, o generozitate manifestată estetic și etic, tehnic și spiritual, generozitate care angajează pe plan mai larg însăși *condiția de a fi sau nu a artei* caracterizează lucrările pictorului Dumitru Ghiață.

Născut în anul 1888 în satul Colibași din județul Mehedinți, Dumitru Ghiață, azi artist al poporului, își începe studiile de specialitate lucrînd în cadrul «Academiei libere» cu Arthur Verona, și își completează apoi cunoștințele de meșteșug pictural atît la Paris în Academiile Rançon și Délécluze, cît și în timpul unei călătorii în Italia. Dar nu călătoriile în străinătate au avut un rol decisiv în formația sa, ci necuprinsa dragoste a pictorului pentru pămîntul românesc, miraculos și fecund, pămînt pe care l-a străbătut cu pasul decenii în șir. Confruntat cu lumea dinăuntru sau cu cea din afară, pe întreg circuitul peregrinărilor în cadrul climatului românesc, Dumitru Ghiață aduce cunoașterea propriei sale sensibilități.. Străvechea înclinație a poporului pentru culoare și decorativitate, pentru forme concise și esențializate, cunoaște în lucrările sale o dezvoltare organică și o trecere într-o modalitate de expresie dintre cele mai originale. În pînzele sale oamenii și lucrurile trăiesc, dar cu o viață nouă, aceea pe care le-o dă artistul. Dragostea pentru flori, materializate în armonii de culoare, a însoțit întreaga sa creație. Pictorul preferă formelor complicate și delicateței rafinate a porțelanurilor, străchinile simple, ulcelele cu desen elementar ce amintesc de creația meșterilor anonimi. În aceste ulcele de o nobilă simplitate, florile modeste, fără parfum, capătă o vibrație amplă, atestînd capacitatea de a surprinde ineditul și suavul în cea mai obișnuită temă.

Marina PREUTU

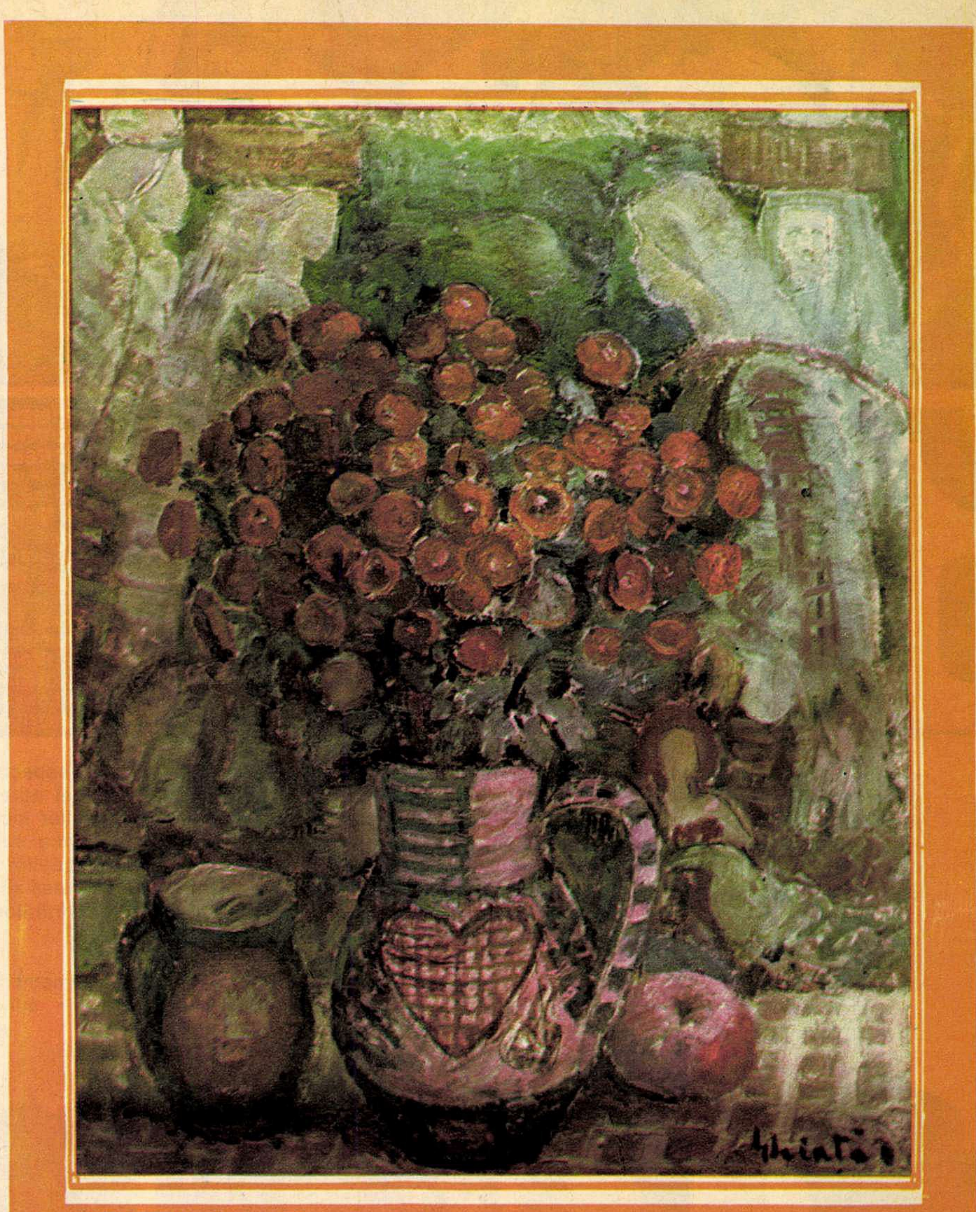

DUMITRU GHIAȚĂ — FLORI

165 APARATE FOTO în goană după subiecte

Păușa — Călimănești — 1970!

Tabăra centrală — a fotoreporterilor pionieri. Păduri, poieni pline cu flori, soare, liniște, liniște...

Și iată că așa, deodată, într-o zi s-a pornit o zarvă neobișnuită.

S-a dat start în concursul de fotografii! S-a declanșat primul aparat, s-a reținut prima imagine, pentru prima fotografie și, de-atunci, să te tii... Totul era luat cu asalt: frumusețile din împrejurimi, sportivii și spectatorii, mîncăcioșii și mofturoșii, somnoroșii, harnicii detașamentelor de serviciu și tot, tot ce se întîmpla în viața taberei era prins în obiective de cei 165 de pionieri fotoreporteri prezenți aici. Con-

Continuare în pag. 4

165 APARATE FOTO în goană după SUBIECTE

PRIMELE TREI FOTOGRAFII PREMIATE

1 «Autograful» (peisaj) — Cîrstea Nicolae — Oradea.

2 Tovarăși de drum (viața taberei) — Corneliu Dorin Gelep — Craiova.

3 «Bosumflata» (portret) — Adriana Lowy — București

curenții făceau adevărate curse după subiecte. Ziua erau într-o continuă alergătură «după soare», îi urmăreau razele-i aducătoare de lumini și umbre... Seara, aidoma licuricilor, se dădeau de gol după strălucirea fugară a becurilor. De multe ori, la lumina lanternelor spălau filmele, uscau fotografiile pe aparatul care nu se mai odihnea toată ziua.

Și cînd s-a încheiat concursul, iar fotoreporterii au intrat în «vacanță», membrii juriului au început munca. Fotografii, fotografii, fotografii... Alegerea era o treabă grea. Pionierii s-au întrecut în măiestrie. Pînă la urmă juriul a hotărît. A ales cele mai frumoase fotografii dintre atîtea frumoase, executate de membrii cercurilor de fotoamatori de la multe școli și case ale pionierilor din țară.

Zilele de vacanță de la Păușa-Călimănești s-au încheiat conform tradiției — cu un minunat foc de tabără. Și, tot respectînd tradiția, s-au dat și s-au luat adrese pentru continuarea prieteniilor începute aici. Dar în mod excepțional subiectul preferat al tuturor discuțiilor a fost *fotografia*. Nici nu se putea altfel, doar eram în tabăra fotoreporterilor pionieri.

L. TIBOR
membru în juriul republican al
concursului de fotografii al
pionierilor și școlarilor.

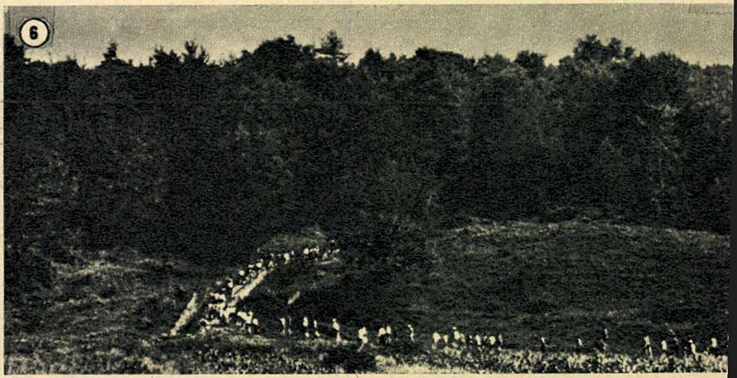

1. Începe concursul.

2. Se fotografiază mereu

3. «Dragă mămico, aici ne simțim minunat...»

4. Întrebări, întrebări...

5. «Grasule», poate așa mai slăbești puțin!

6. În drumeție

7. Totul s-a terminat atît de repede și atît de frumos...

INTRE NOI, REPORTERII

OCTAV PANCU-IAȘI

Sigur, căutînd exprimarea cea mai concisă, dicționarul are dreptate definind reportajul «un articol de ziar cuprinzînd relatarea unui fapt, descrierea unui loc, folosind pentru aceasta informații culese la fața locului».

Sigur, unei definiții nu-i putem cere mai mult, ea e menită să ne înarmeze cu un adevăr, nu să ne strecoare un fior poetic. Și totuși, dragi și foarte tineri colegi, corespondența pe care v-o înfățișez astăzi își merită numele de *reportaj* nu, pur și simplu, pentru că relatează un fapt destinat publicării și folosindu-se de informații culese la fața locului, ci pentru că fiecare cuvînt e încărcat de emoție și, la rîndul său, ne-o transmite intactă, proaspătă.

Din păcate, spațiul nu-mi dă voie s-o citez decît trunchiat și atunci prefer s-o povestesc.

O fetiță din Mediaș — *Doina Șomfăleanu, Str. Neculce nr. 23*, descrie cum, în zilele dramatice ale acestui început de vară, apele Tîrnavei, năpustindu-se asupra orașului ei, au distrus și tot ce avea familia sa, din casă n-au mai putut salva nimic. Ne-am întors, scrie Doina, după retragerea apelor, și prin mîlul gros din casă am început să descoperim o farfurie, o cămașă, un ciob de oglindă... Costumul de pionier al Doinei — cravata roșie, bluza albă, fusta bleumarin — care înainte de dezlănțuirea apelor se afla așezat pe un umeraș, în șifonier, acum dispăruse, rîul pe malul căruia pionierii aprinseseră focuri de tabără, împletindu-și cîntecele cu unda lui, acum îi luase Doinei costumul cel mai drag... Dar Crenguța, altă fetiță — una dintre sutele de mii de pionieri și școlari care au sărit în ajutorul colegilor lor sinistrați — i-a trimis Doinei propriul ei costum de pionier, însoțit de o scrisoare de îmbărbătare. Acum, Doina așteaptă o fotografie de la Crenguța, vrea să știe cum arată noua sa prietenă, buna sa prietenă. Dar pe cît de repede i-a sosit Dorinei pachetul în care a găsit și costumul de pionier al Crenguței, pe atît de mult întîrzie fotografia. Și Doina nu știe de ce. N-o fi avînd Crenguța o poză s-o arate frumoasă? Nu, Crenguței i se pare că e mai frumoasă rămînînd una din atîtea prietene necunoscute, din atîția prieteni necunoscuți, dar care nu ezită o clipă să sară în ajutor, credincioși omeniei, nobleței sufletești.

Tabăra de... CIRCULAȚIE

Vacanță! Vacanță! Vreme a drumețiilor și excursiilor! Vreme a odihnei și bucuriei, a învățăturii fără catalog. A taberelor...

Cîteva dintre ele au avut anul acesta un caracter deosebit...

Vă amintiți?

Așezată în apropierea muzeului Bran, v-a fost gazdă primitoare, timp de o lună de zile, vouă, celor mai buni membri ai patrulelor școlare de circulație. V-ați întîlnit aici peste 256 de elevi din țară. De ce? Pentru a vă completa și însuși cît mai temeinic cunoștințele voastre despre cele mai importante reguli de circulație. Dar, să încercăm să prezentăm pentru cititorii revistei cîteva secvențe ale activităților de aici cu ajutorul aparatului de fotografiat.

Maria MINCIU

1. În exercițiul funcțiunii — dirijarea elevilor la traversarea străzilor spre și de la școală.
2. O discuție între specialiști.
3. Primii cîștigători ai concursului de... circulație.
4. Mici milițieni la... plimbare.

CUM S-A DESTRĂMAT TRIBUL NAVAJOS

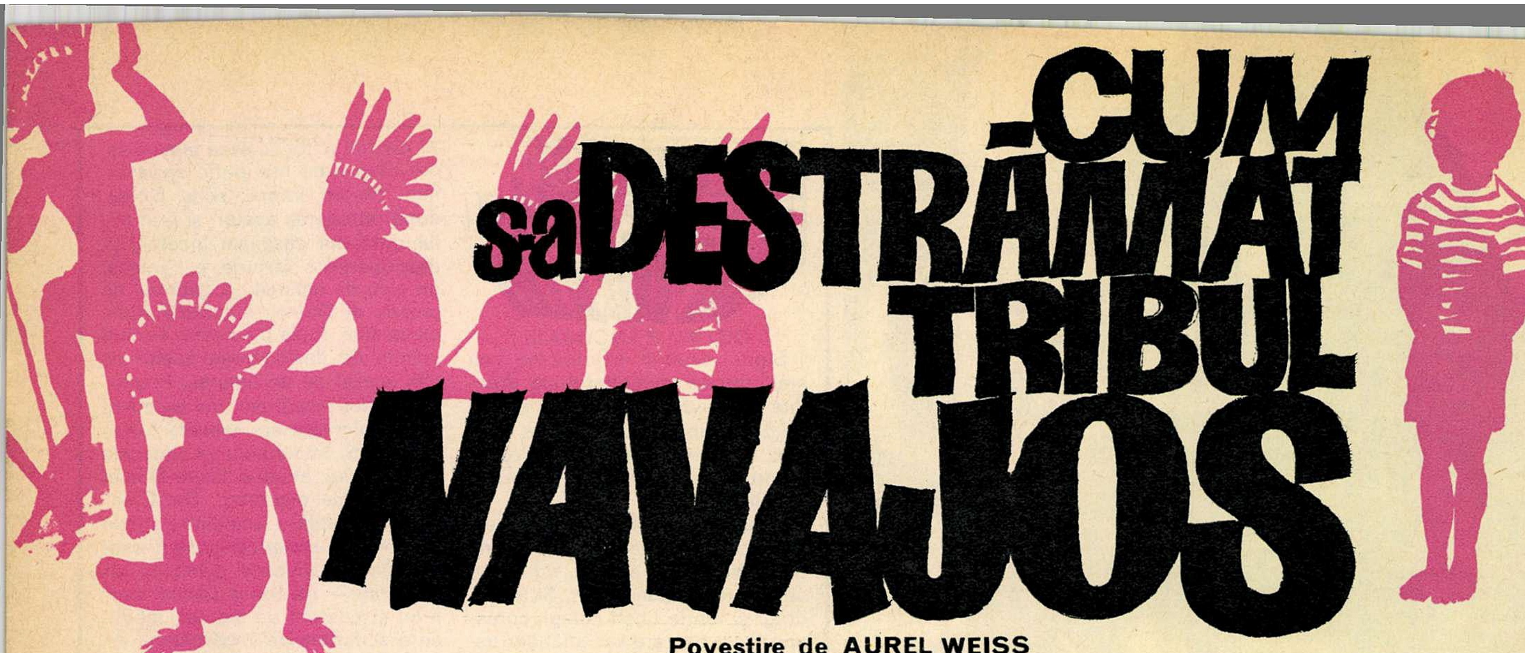

Povestire de **AUREL WEISS**

E foarte greu să pricepi de ce un băiat vrea numaidecît să facă parte dintr-un trib de piei roşii, de ce tocmai Navajos şi de ce tocmai atunci cînd e miop şi are două dioptrii şi jumătate la fiecare ochi în parte şi poreclit din cauza asta «Buhă» de către navajoşi, deşi el încă nu făcea parte din trib.

Ar exista o explicaţie, că în tot cartierul nou de blocuri nu se găsea decît un singur trib, şi acela Navajos, poate singurul trib din tot oraşul. Cît despre şef, Ochi de Şoim, numai cuvinte de laudă: era un fenomen, un adevărat computer care ţinea minte toată preistoria, istoria antică, medie şi modernă cu toţi regii, prinţii şi suitele lor, ba chiar ţi-ar fi putut spune cum îl chema pe cîinele de vînătoare favorit al lui Ludovic al XIV-lea, precum şi pasagii întregi din Mahabarata şi Ramayana. E chiar de mirare cum s-a mulţumit Ochi de Şoim doar cu situaţia de căpetenie de piei roşii cînd ar fi putut deveni cel puţin faraon. Numai că o îmbrăcăminte de faraon era cam greu de confecţionat, pe cînd pentru a fi piele roşie era suficient să-ţi scoţi cămaşa şi să-ţi pui cîteva pene în cap. Toate penele tribului Navajos proveneau de la gîşte în viaţă şi însuşi şeful, Ochi de Şoim, mîncase cîteva palme pentru penele colorate pe care le purta.

Ca să fii primit în trib, trebuia, mai întîi, să ştii să tragi cu arcul, treabă cam grea pentru Buhă care totuşi făcuse tot ce se putea în pregătirea individuală cu arcul. Astfel, pagubele aduse gospodăriei părinteşti se ridicau la două geamuri sparte, 4 sticle de vinete conservate trîntite de pe o policioară, plus pierderea unei săgeţi care fusese ulterior găsită în oala cu supă de pasăre.

De astă dată băiatul trăgea nădejdea că mult rîvnita calitate de membru al tribului Navajos îi va fi atribuită. Venise cu un arc pe cinste, construit în principal dintr-o coadă de bătător avînd drept coardă un fir tare de nylon.

— Dă-i drumul! porunci Ochi de Şoim.

Buhă se zgîi îndelung la stîlpul ce slujea drept ţintă şi eventual stîlp de tortură pentru inamicii prezumptivi prinşi în luptă. Apoi trase. Se auzi un vîjîit şi apoi nimic. Navajoşii se uitară în toate direcţiile, dar nicăieri nu se vedea vreo urmă de săgeată. Abia pe urmă le dădu prin minte să caute şi în spatele trăgătorului şi, spre marea lor uimire, găsiră săgeata înfiptă în butoiul cu apă în care se spălau zidarii de pe şantierul acela, astfel că izbucniră într-un rîs nebun, neputîndu-şi explica fenomenul ca o săgeatră trasă înainte să meargă, de capul ei, înapoi. Numai Ochi de Şoim se supără foarte tare şi se răsti la băiat.

— Îţi baţi joc de căpetenia Navajos? Să nu te mai prind pe aici, că te pun la stîlpul de tortură după ce mai întîi am să-ţi iau scalpul. Apoi se lansă într-o lungă divagaţie care ar fi constituit deliciul oricărui profesor de istorie, înălţînd în slăvi meritele tribului Navajos, revendicînd ca fiu al acestui trib pe însăşi Winetou, vorbind cu înflăcărare despre Irokezi, despre Comanşi, despre mîndrii fii ai tribului Pownee şi împroşcînd cu invective pe Yumaşi şi tot neamul lor, numindu-i «broaşte rîioase» şi trădători care s-au alăturat invadatorilor Mexicului, urîndu-le ca în veci să nu le calce piciorul pe «veşnicile cîmpii de vînătoare ale lui Manitou», ci mai degrabă să zacă toţi în vreo mlaştină puturoasă. După care se îmblînzi văzînd adoraţia cu care era ascultat de toţi cei 7 membri ai tribului, invitîndu-l pe băiatul cu dioptrii să şadă alături şi „să fumeze" calumetul[1], ceea ce încă nu însemna că a fost primit în trib.

Dar Buhă, care îl ascultase cu ochii albaştri imenşi îndărătul lentilelor de doi jumătate, spuse:

— Am un cîine.

— Şi ce-i cu asta?

— E un cîine dresat. L-am dresat eu. Poate fi folositor tribului. După care se duse mai departe, după schele, şi aduse, tîrîndu-l cu o sfoară, un fel de cîine, slab şi amărît, care nu ştia să-şi ţină coada decît covrig între picioare şi care nu dădu nici un semn de entuziasm văzînd mîndrele penaje ale tribului.

— Şi cum îl cheamă pe acest cîine?

— Tomawhak[2] (şi rosti greşit fonetic, tomahak).

Ochi de Şoim păru plăcut surprins şi-l invită pe băiat să demonstreze calităţile lui Tomawhak.

Numai că dresajul se dovedi complet eronat, adică Tomawhak făcea exact pe dos decît ceea ce i se spunea. Cînd i se ceru laba, căţelul începu să umble în două picioare iar cînd băiatul cu dioptrii aruncă un băţ şi porunci «aport»! Tomawhak începu să caşte şi dădu semne vădite că ar dori să se pregătească de culcare.

Întreg tribul rîdea în hohote, ba chiar şi Ochi de Şoim, iar în ochii albaştri ai băiatului lucea o scînteie de disperare.

— E foarte credincios! — strigă el căutînd să acopere hohotele de rîs. E gata să şi moară pentru mine! strigă şi mai tare. La care toţi tăcură.

Buhă luă căţelul de sfoară şi îl duse la marginea unei gropiţe cu var stins, moale. Îi privi pe toţi cu ochii albaştri, imenşi şi scăpărători în dosul lentilelor şi porunci: «Sări!» «Sări!» repetă băiatul neîndurător.

— Asta nu se poate — spuse un Navajos cu vocea gîtuită.

— Eu hotărăsc ce se poate şi ce nu se poate, replică sec Ochi de Şoim.

Cîinele chelălăi jalnic şi se uită în ochii lui Buhă. Nu se putea împăca cu gîndul că acesta îi cere moartea. În cele din urmă, după ce executase pe dos toate comenzile, pe asta o înţelesese. Privind încă o dată dioptriile stăpînului, deveni demn. Se scutură ca de purici, îşi făcu vînt şi sări, îngropîndu-se de la început, pînă la piept, în mîzga moale şi trădătoare.

— Se scufundă — şopti cineva.

Cîinele nu spunea nimic, îi privea pe toţi cei de pe marginea gropii cu ochi care nu mai semănau cu cei ai lui Tomawhak şi, din cînd în cînd, voia parcă să muşte varul care îl trăgea spre adînc.

— Asta nu se poate — zise navajosul care vorbise întîia oară, numai că acum îi tremura vocea a plîns.

Ochi de Şoim ţîşni în sus ca împins de un arc.

— Cine îndrăzneşte să plîngă ca o babă?... începu el. Dar expresia feţelor din jur îl făcu să tacă brusc.

— Ce facem acum? întrebă o voce gîtuită.

— Nu facem nimic — ţipă nejustificat Ochi de Şoim şi iar îl îngrijoră expresia feţelor.

— Poate că ar trebui să coboare Ochi de Şoim...

— De ce să cobor eu? — se răţoi şeful, uscat.

Să se coboare în varniţă... Auzi ce idee! Şi, închipuindu-şi mîzga care îl trăgea la fund, Ochi de Şoim simţi că i se moaie picioarele, senzaţie însoţită, paradoxal, de o teribilă dorinţă de a o lua la fugă. Cineva pufni cu ciudă de parcă ar fi scuipat. Era un navajos negricios, care îşi smulse penele din cap şi le aruncă pe jos. Apoi începu să-şi scoată în grabă cureaua de la pantaloni ceea ce făcură şi ceilalţi înţelegîndu-i intenţia. «Cobor eu — spuse el — Ţineţi-mă bine!» Ochi de Şoim se simţea nu numai singur, dar şi nedorit. «Ei bine, făcu. Dacă e p'aşa...» Îşi scoase şi el penajul, dar gestul nu fu luat în seamă de nimeni. Navajosul cel negricios ieşea din groapă cu Tomawhak în braţe, plini amîndoi de var. «Repede la butoiul cu apă, să nu se întărească pe noi».

Se spălară îndelung, el şi cîinele căruia îi revenise expresia de prost. Ochi de Şoim încercă să înceapă o ditirambă, apoi spuse trist: «hm!» şi plecă cu nasul în pămînt. Buhă îşi pierduse lucirea albastră-vie, din ochi. Acum, lentilele lui de doi jumate păreau opace. Navajoşii plecaseră încercînd să ia cu ei cîinele, dar acesta se instalase la picioarele stăpînului şi gîfîia cu limba scoasă, privind din cînd în cînd spre lentilele groase. Într-un tîrziu, Buhă simţi că Tomawhak îl linge pe mînă. Nu se uită la el, dar îl luă de sfoară şi rosti încet:

— Cred că o să ne jucăm de-a altceva.

De la distanţă, amîndoi păreau cam necăjiţi.

---

[1] Pipa păcii

[2] Mică secure de luptă indiană

Desene de Dinu Petre

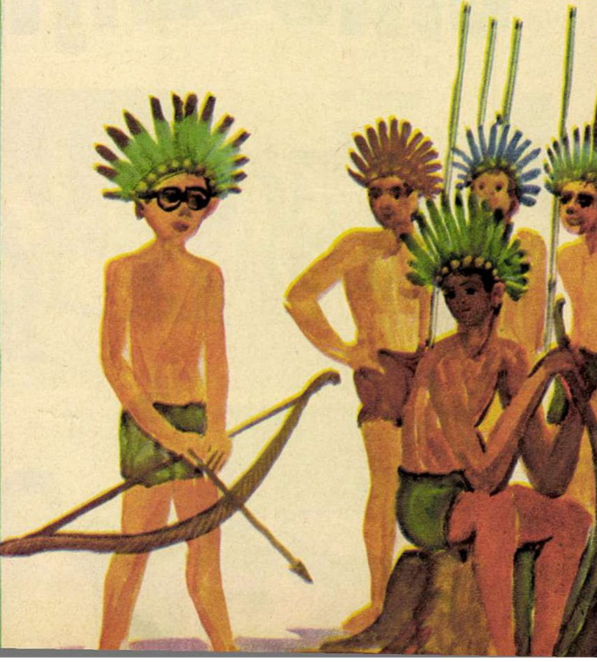

DESENE PENTRU UN MILIARD DE PRIETENI

Am în față douăsprezece desene. Selecționate din 12 108. Semnate de copii între 6 și 15 ani. Laolaltă cu încă trei, alese din lucrările primite la revista «Jòbarat», geamăna în limba maghiară a revistei «Cutezătorii», aceste douăsprezece acuarele, guașe și tușuri vor lua chiar azi drumul aeroportului internațional Otopeni. Vor poposi apoi la Paris, la juriul european ce se va reuni la 15 septembrie a.c., în saloanele ziarului «Le Figaro», sub egida Fondurilor Națiunilor Unite pentru copii (UNICEF).

Prezențe concludente în expozițiile anuale, inițiate de Consiliul Național al Organizației Pionierilor, sau ale unor albume de artă de talia celui intitulat «Dăruiți copiilor vopsele» (distins recent cu Premiul special al juriului și Medalia de aur la concursul Cele mai frumoase cărți ale anului 1969), celor mai tineri desenatori și pictori din România li s-a oferit de astă dată prilejul să se întreacă cu colegii lor din alte țări, în cadrul unei competiții avînd ca temă prietenia între copiii tuturor popoarelor, ai întregii lumi.

Vibrînd de prospețime și dăruire, mesajul fiecăreia dintre lucrările sosite în redacție tălmăcește o bătaie de inimă, un ideal. Fiecare guașă sau acuarelă exprimă încrederea în viitorul de progres și pace al omenirii, sentimente de stimă și prietenie, pe care pionierii României, copiii acestei țări le nutresc pentru semenii lor, de pretutindeni.

Bogăția și exuberanța culorilor, pronunțatul simț decorativ, ineditul compoziției, «naivitatea» cuceritoare a multora dintre desene fac dificilă orice încercare de a le ierarhiza într-o suită de valori. Găzduindu-le pe cele mai bune dintre ele, în «Galeriile de artă — Cutezătorii», prezentăm cititorilor, transpusă cu talent și autenticitate expresia tot atîtor gesturi de solidaritate. Cîteva exemple edificatoare asupra a ceea ce pot săvîrși tinerii artiști — și cei din Vulturești o dovedesc cu prisosință — atunci cînd sînt îndemnați la o treabă pasionantă, cînd au la îndemînă cîteva guașe, cîteva acuarele, cîteva cartoane de desen.

Acordînd două sute două premii și distincții, redacția adresează felicitări cîștigătorilor, tuturor participanților la concurs. Adresăm mulțumiri cadrelor didactice, profesorilor de desen în primul rînd, care — împreună cu părinții micilor artiști — manifestă grijă în a-i îndruma, în a le dărui, o dată cu sfaturi competente — acele necostisitoare dar vrăjitorești vopsele, cu care — să privim reproducerile din acest număr — se pot săvîrși uneori adevărate minuni ale fanteziei și culorii.

Mulțumim pictorilor, literaților, graficienilor care au răspuns cu entuziasm invitației noastre de a participa la evaluarea miilor de desene. Sîntem recunoscători prestigiosului reprezentant al picturii românești contemporane, octogenarului maestru Dumitru Ghiață care — cu nedezmințita-i tinerețe — a binevoit să se aplece cu dragoste și generozitate asupra creației acestor «confrați», mai tineri cu 70 de ani.

Ne este greu să spunem care dintre cei mai tineri pictori, premiații sau nepremiații de astăzi, vor fi cei care vor duce spre culmi de cinstire pictura românească, așa cum au dus-o Nicolae Grigorescu, Ion Andreescu, Ștefan Luchian, Ion Țuculescu, Dumitru Ghiață.

Sîntem bucuroși să știm că frumoasele voastre desene, sentimentele tuturor participanților la concursul «Meridianele prieteniei» află pretutindeni, pe meridianele și paralelele Planetei, ecouri frățești. Trăind în condiții atît de diferite, un miliard de copii și adolescenți fac ca din curcubeul, din policromia exuberantă a desenelor, a visurilor lor cutezătoare, să înflorească tot mai frumoasă aceeași floare a tinereții: PRIETENIA.

Mihai NEGULESCU

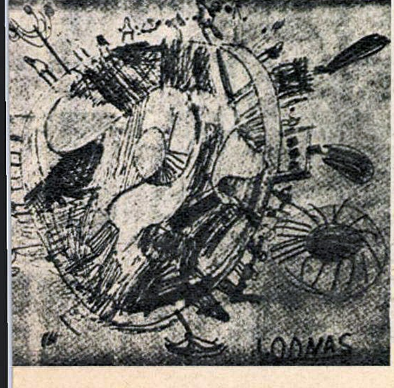

PRIMELE 12 LUCRĂRI PREMIATE
LA CONCURSUL NOSTRU AU FOST TRIMISE LA
PARIS
UNDE, ÎMPREUNĂ CU DESENE DIN ALTE 20 DE ȚĂRI, VOR FI PREZENTATE UNUI JURIU INTERNATIONAL.
UNICEF VA ACORDA PREMII CONSTÎND ÎN EXCURSII ÎN AFRICA AMERICA, ASIA SI EUROPA

REZULTATELE CONCURSULUI DE DESENE
MERIDIANELE PRIETENIEI

ZECE PREMII I — zece ceasuri de mînă:

1. **MORARU G. MIOARA**, Vultureşti-Argeş — «Pomul prieteniei»
2. **CHIRIȚĂ I. LUMINIȚA**, Pitești — «Hora prieteniei»
3. **MARIA COSTEL**, Vultureşti-Argeş — «Josephine Beker adevăratul portret»
4. **MICU P. MARIANA**, Vultureşti-Argeş — «Prietena mea Lady englezoaica»
5. **POPA MIHALACHE**, Tichileşti-Brăila — «Visurile copilăriei»
6. **NENECI GHEORGHE**, municipiul Gh. Gheorghiu-Dej — «Noi»
7. **ANA ELENA**, Vultureşti-Argeş — «Pasărea prieteniei»
8. **CRISTINA ŞUŞALĂ**, Bucureşti — «Copiii şi soarele»
9. **DRAGOMIR BOMBONICA**, Vultureşti-Argeş — «Sub soarele prieteniei»
10. **FLOREA DORINA**, Vultureşti-Argeş — «Tabăra prieteniei»

UN PREMIU SPECIAL pentru cel mai emoționant desen pe tema «Oamenii sînt mai tari decît stihiile naturii» — păpușa «Bella» oferită de UNICEF.

11. **HERCU ELENA**, Rădăuți — «Mama și-a salvat copiii pe umeri»

UN PREMIU SPECIAL AL JURIULUI, PENTRU GRAFICĂ — un ceas de mînă

12. **FILIP TRAIAN ALEXANDRU**, Bucureşti — «Gînd către Peru — 1970».

ZECE PREMII II — zece truse pentru pictură:

13. **NICOLAE SICA**, Tichileşti — Brăila — «Copiii și soarele»
14. **IVAȘCU PARMENA**, Vultureşti — Argeş — «Prietenie»
15. **PĂUNOIU T. ION**, Vultureşti — Argeş — «Joc prietenesc»
16. **DIACONESCU LUCICA**, Vultureşti — Argeş — «Întîlnire prietenească la confluența apelor»
17. **TOADER VALERICA**, Tichileşti — Brăila — «După fluturi»
18. **ȘTEFANSCHI ȘTEFANIA**, Suceava — «Joc»
19. **ILIESCU VICTORIA**, Bucureşti — «În jurul focului de tabără»
20. **POPESCU MIOARA**, Bucureşti — «Carnavalul în tabăra internațională pentru copii»
21. **IFTODE VICTOR**, Cordăreni — Botoșani — «Baba Iarna intră în sat»
22. **FILIP MĂDĂLINA**, Brăila — «Interior țărănesc»

ZECE PREMII III — echipament sportiv:

23. **RAC ADINA**, Municipiul Gh. Gheorghiu-Dej — «Călușarul»
24. **GRAMA LAURENȚIU**, Vultureşti — Argeş — «Poveste cu zmeul prieteniei»
25. **BALINT GH.**, Bistrița — Bacău — «Prietenii»
26. **IFRIM VASILE**, Bacău — «Dansatori români în străinătate»
27. **MARIA COSTEL**, Vultureşti — Argeş — «La Vultureşti au sosit prieteni»
28. **PÎRVU ION**, Municipiul Gh. Gheorghiu-Dej — «Copilărie fericită»
29. **MAZILU CRISTIAN**, Tichileşti — Brăila — «Portret de fată»
30. **LUNGOCI LUCHIAN**, Rădăuți — «Sfatul păsărilor»
31. **VIZITIU LUMINIȚA**, Rădăuți — «Micul cosmonaut»
32. **TABĂRĂ ANICA**, Letea-Veche — Bacău — «Satul meu»

UN PREMIU COLECTIV AL REVISTEI «CUTEZĂTORII», CONSTÎND ÎN TRUSE DE PICTURĂ:

33. Școala generală Vultureşti — Argeş

UN PREMIU COLECTIV AL REVISTEI «JÒBARAT», CONSTÎND ÎN TRUSE DE PICTURĂ:

34. Școlile generale Lunca de Sus și Izvorul Trotușului — Harghita

ZECE PREMII ALE REVISTEI «JÒBARAT»

35. **TERÉZ ANTAL**, Lunca de Sus — Harghita — «Școala e a tuturor»

(Continuare în pag. 10)

Galeriile de artă Cutezătorii

desene PREMIATE la concursul MERIDIANELE PRIETENIEI

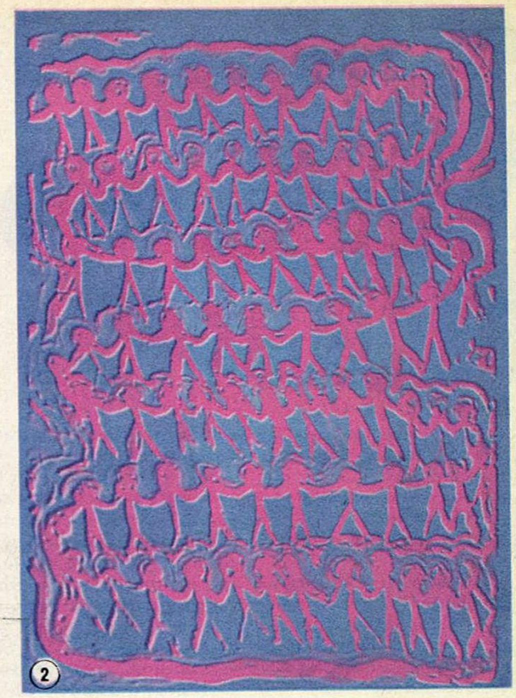
②

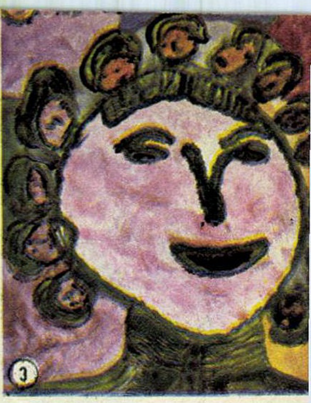
③

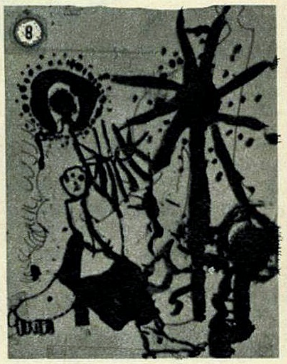
⑧

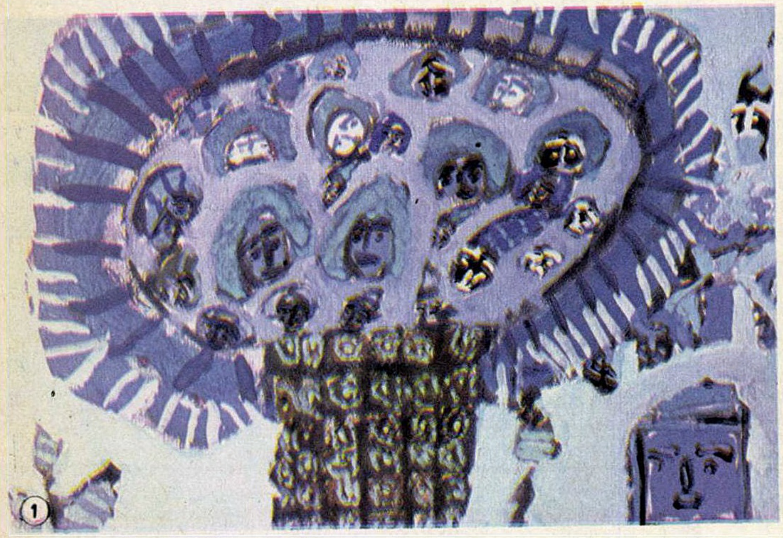
①

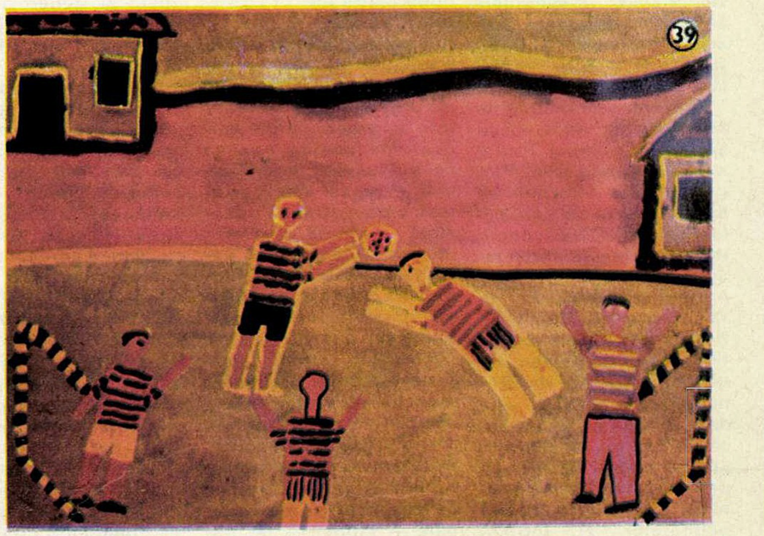
(39)

Devenite tradiționale, competițiile și expozițiile de desene ale copiilor dobîndesc o semnificație deosebită, semnificație ce nu ține atît de rezultatele pur artistice ale acestei activități, cît de fascinanta transmitere a unui univers de gînduri, atitudini, năzuințe ale copilăriei și de spectaculoasa utilizare a materiei colorate. Se poate urmări astfel evoluția unor moduri de a percepe proprii diferitelor vîrste ale copilăriei, evoluție care include în ea particularități ce aparțin tradiției naționale dar și felului uneori excepțional de a imagina și transfigura lumea înconjurătoare.

Ghiața D.

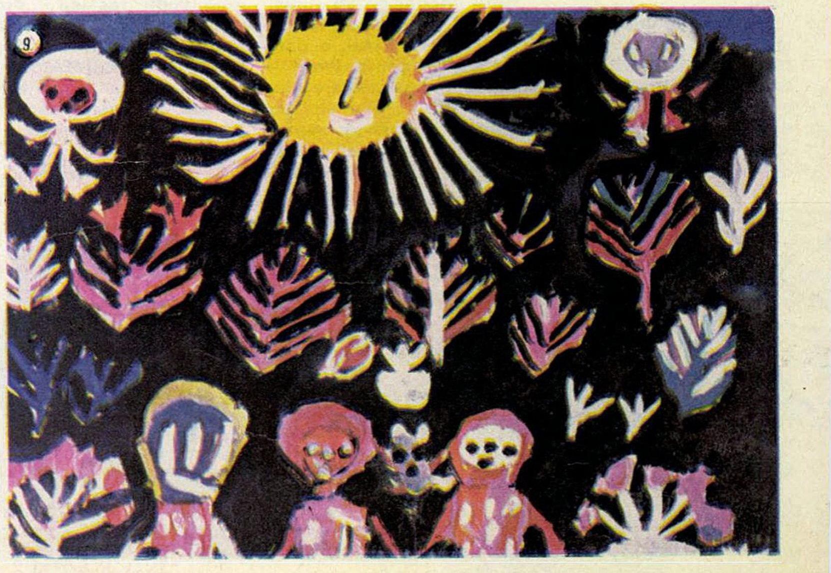
⑨

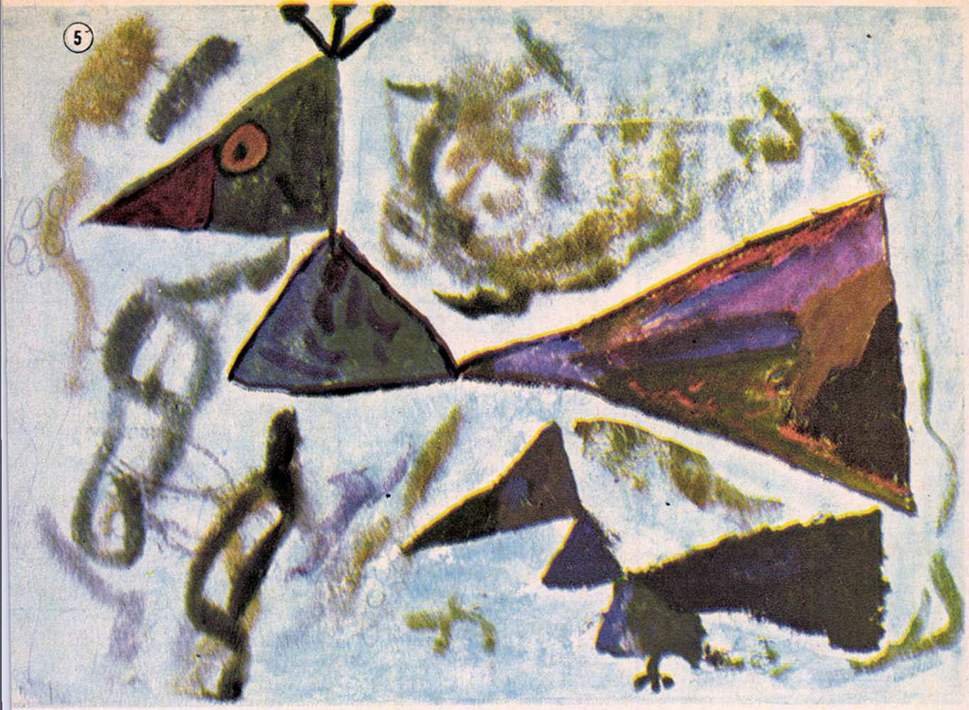

⑤

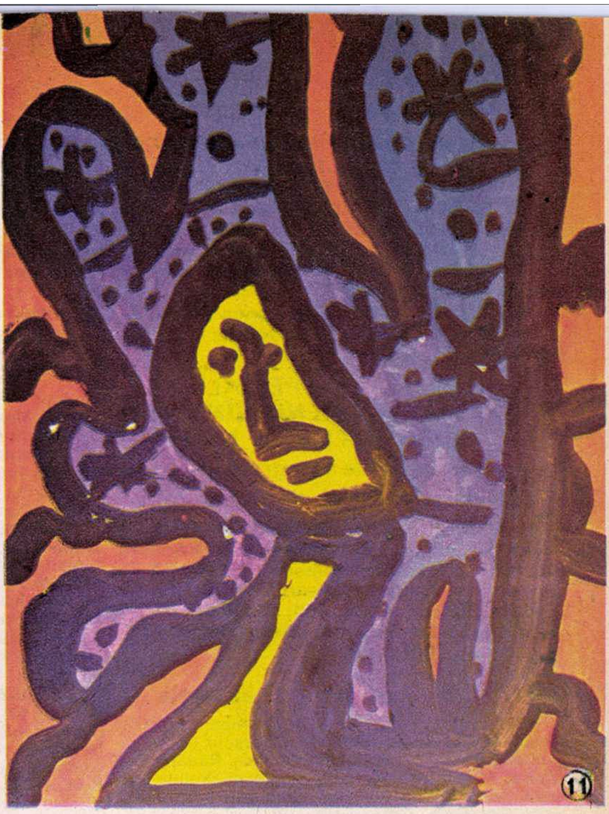

⑪

1. «Pomul prieteniei» — **desen de Moraru G. Mioara-Vulturești-Argeș**; 2. «Hora prieteniei» — **desen de Chiriță I. Luminița — Pitești**; 3. «Josephine Beker, adevăratul portret» — **desen de Maria Costel Vulturești-Argeș**; 4. «Prietena mea Lady englezoaica» — **desen de Micu P. Mariana, Vulturești-Argeș**; 5. «Visurile copilăriei» — **desen de Popa Mihalache, Tichilești-Brăila**; 6. «Noi» — **desen de Neneci Gheorghe, municipiul Gheorghe Gheorghiu-Dej**; 7. «Pasărea prieteniei» — **desen de Ana Elena, Vulturești-Argeș**; 8. «Copiii și soarele» — **desen de Cristina Șușală — București**; 9. «Sub soarele prieteniei» — **desen de Dragomir Bombonica, Vulturești-Argeș**; 10. «Tabăra prieteniei» — **desen de Florea Dorina, Vulturești-Argeș (vezi coperta)**; 11. «Mama și-a salvat copiii pe umeri» — **desen de Hercu Elena — Rădăuți**; 12. «Gînd pentru Peru — 1970» — **desen de Filip Traian Alexandru, București**; 39. «Cupa prieteniei» — **desen de Galaczi András, Lunca de Sus — Harghita.**

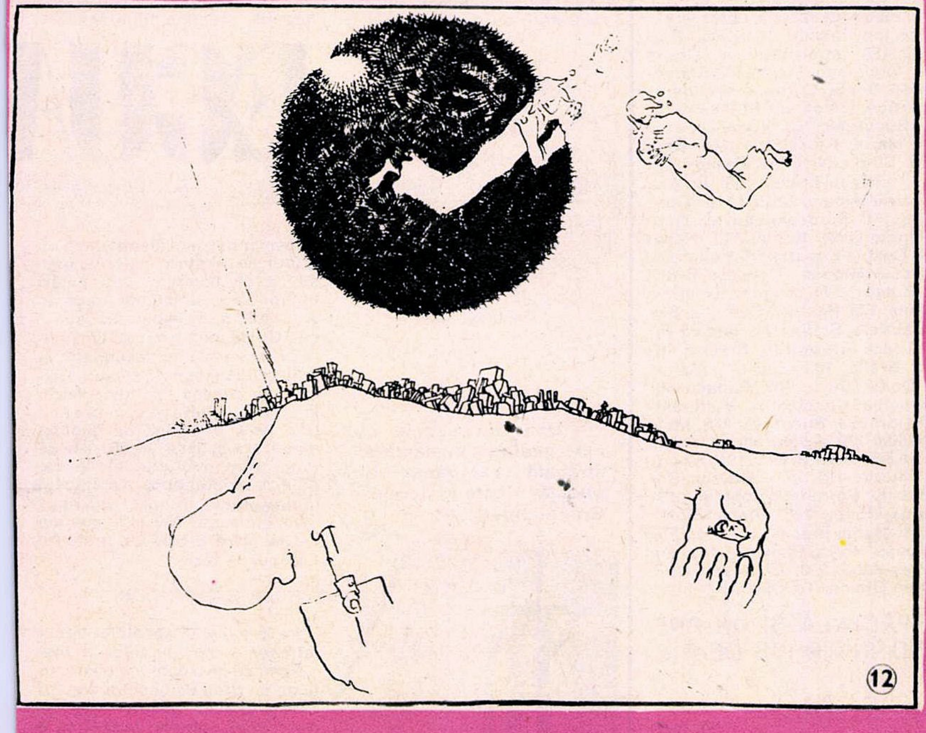

⑫

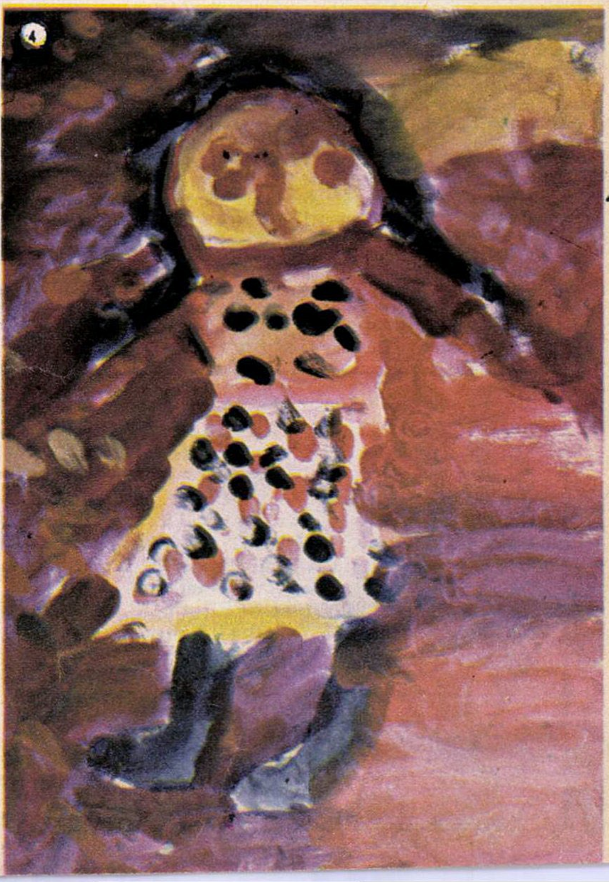

④

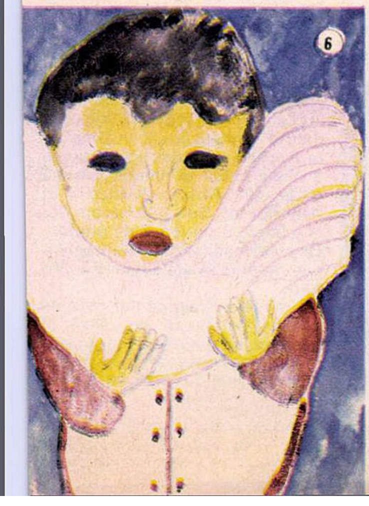

⑥

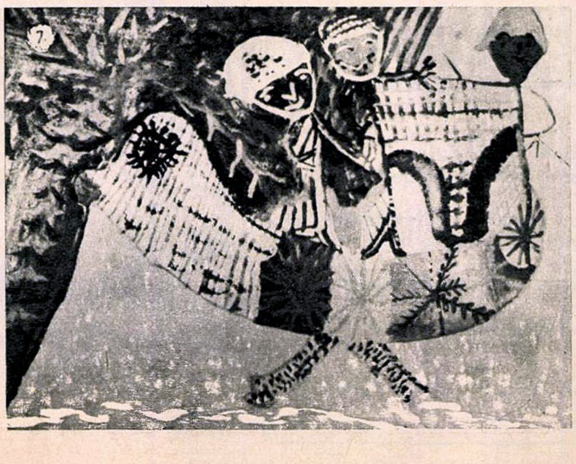

⑦

(Urmare din pag. 7)

36. **RÓZA BODOR, Lunca de Sus — Harghita — «Păstor»**
37. **BEAȚA PORA, Izvorul Trotușului — Harghita — «Joc»**
38. **IÁNOS MÁNYA, Izvorul Trotușului — Harghita — «Portret»**
39. **FERENC LŐRINCZI, Araci — Covasna — «La meci»**
40. **KONCZ ERZSÉBET, Izvorul Trotușului — Harghita — «În așteptarea prietenilor»**
41. **GALACZI ANDRÁS, Lunca de Sus — Harghita — «Cupa prieteniei»**
42. **KARACSONY MAGDOLNA, Izvorul Trotușului — Harghita — «Jocul nostru cuprinde întregul glob»**
43. **TIMÁR ÁGOSTON, Lunca de Sus — Harghita — «Păstor solitar în Alpi»**
44. **GÁL JÁNOS, Lunca de Sus — Harghita — «Munca e o bucurie cînd e făcută pentru fericirea tuturor**

ZECE MENȚIUNI SPECIALE PENTRU TEMA: «**OAMENII SÎNT MAI TARI DECÎT STIHIILE NATURII**

— zece aparate de fotografiat și zece creioane «computer-unicef»

45. Pînzaru Niculai, Rădăuți. 46. Mîndoiu Vasilica, Brașov; 47. Cazacu Lila, Rădăuți; 48. Mocanu Lucian, Brașov; 49. Mirică I., Brașov; 50. Bugariu Gheorghe, Rădăuți; 51. Sidoriuc Niculina, Rădăuți; 52. Covali Mihai, Rădăuți; 53. Iancu Dorina, Botoșani; 54. Bogdan Maria, București;

MENȚIUNI — constînd în acuarele

55. Lucescu Arta Denise, București; 56. Stoicescu Anca Mihaela, Cîmpulung Muscel; 57. Iancu Sorana, București; 58. Danilov Nelica, Rădăuți; 59. Docea Mihai, București; 60. Damalań Steluța, Alexandria; 61. Niță Steliana, Păcureți-Prahova; 62. Rață Gh. Geta, Cotnari-Iași; 63. Purice Victoria, Giurgiu; 64. Bălănică Mariana, București; 65. Fabricantu Mariana, București; 66. Hostiuc Doina, Suceava; 67. Micu P. Mariana, Vulturești-Argeș; 68. Tudora Emilia, București; 69. Mărgescu Gabriela, Vulturești-Argeș; 70. Băcescu Mihai, Vulturești-Argeș; 71. Oancea Costian, Vulturești-Argeș; 72. Ciotei Elena, Vulturești-Argeș; 73. Munteanu Pompilia, Tichilești-Brăila; 74. Mazilu Petrică, Tichilești-Brăila;

DIPLOME DE MERIT:

75. Ciucleru Florentina, Brăila; 76. Postolache Tudorița, Tichilești-Brăila; 77. Schwalb Aurelia, Brăila; 78. Stănescu Cristina, Brăila; 79. Păunoiu Ion, Vulturești-Argeș; 80. Zugravu Marcel, Brăila; 81. Măilătescu Elena, Vulturești-Argeș; 82. Leonte Elena, Cîrjoaia-Iași; 83. Ungureanu Maria, Cîrjoaia-Iași; 84. Greer T. Maria, Cotnari-Iași; 85. Ihul Iosif, Sibiu; 86. Sorin Maria, Cîrjoaia-Iași; 87. Cărăbușu Ștefania, Cîrjoaia-Iași; 88. Anechise Antoaneta, Cîrjoaia-Iași; 89. Petraru Constantin, Cîrjoaia-Iași; 90. Constantin Mozic, Vulturești-Argeș; 91. Bertolom Ernst, Brașov; 92. Leonte Elena, Cîrjoaia-Iași; 93. Bichi Elena, Vulturești-Argeș; Nedelcu Alina, București; 95. Mihăilă Elene, Cîrjoaia-Iași; 96. Rîcu Camelia, Brăila; 97. Ștefan Ionel, Caracal; 98. Irimia D. Mihai, Cotnari-Iași; 99. Mitrea Gheorghe, Bacău; 100. Gîscă Rodica, Botoșani; 101. Anton Felicia, Cordăreni-Botoșani; 102. Grădinaru Olga, Cordăreni-Botoșani; 103. Minciună Maria, Cîrjoaia-Iași; 104. Haun Renete, Sibiu; 105. Ionescu Adela, Cordăreni-Botoșani; 106. Oprea Luminița, Brăila; 107. Giol Cristina, Tichilești-Brăila; 108. Bardea Emilia, Brăila; 109. Untaru Vasile, Tichilești-Brăila; 110. Popa Maria, Cîrjoaia-Iași; 111. Murărașu Vasile, Cordăreni-Botoșani; 112. Grădinaru Ștefan, Cordăreni-Botoșani; 113. Cernea Marioara, Tichilești-Brăila; 114. Popovici Gheorghe, Iași; 115. Baciu N. Dumitru, Cîrjoaia-Iași; 116. Ivan Maria, Brașov; 117. Banu Luminița, Vulturești-Argeș; 118. Vasile Mihai, Cîrjoaia-Iași; 119. Cristea Rodica, Cordăreni-Botoșani; 120. Halus Stela, Rădăuți; 121. Nica Victoria. Brasov; 122. Dolhăscu Constantin, Cîrjoaia-Iași; 123. Radu Fl., Brașov; 124. Crețu Octavian, Brașov; 125. Amarie Elene, Cotnari-Iași; 126. Calciu Constantin, Brașov; 127. Coman Marian, Brașov; 128. Anton Cornel, Bacău; 129. Rădășanu Angelica, Cîrjoaia-Iași; 130. Dumitru Maria, Vulturești-Argeș; 131. Graur Maria, Cotnari-Iași; 132. Popa Maria, Cotnari-Iași; 133. Rădășanu Magdalena, Cîrjoaia-Iași; 135. Richi Lili, Vulturești-Argeș; 136. Oncescu Liliana, Vulturești-Argeș; 137. Micu I. Ion, Vulturești-Argeș; 138. Tănase Andrei, Alexandria; 139. Moisin Radu, Brașov; 140. Măilătescu Ileana, Vulturești-Argeș; 141. Balu Marinela, Vulturești-Argeș; 142. Mărgescu Ion, Vulturești-Argeș; 143. Voicu Ion, Păcureți -Prahova; 144. Bedő Elena, Brașov; 145. Liutio Sonia,Cordăreni-Botoșani; 146. Arnăutu Vasile, Iași; 147. Oancea Costian, Vulturești-Argeș; 148. Panazan Iuliana, Brașov; 149. Vasile A. Costache, Coteana-Olt; 150. Henteș Ioan, Luduș-Mureș; 151. Trican Elena, Păcureți -Prahova; 152. Niță Gheorghe, Păcureți-Prahova; 153. Mihoci Maria, Brașov; 154. Gîrboan Gabriela, Baia Mare; 155. Iorga Aurica, Letea Veche Bacău; 156. Colibaba Ion, Rădăuți; 157. Glisă Paul, Cordăreni-Botoșani; 158. Istrate Maricel, Cordăreni-Botoșani; 159. Munteanu Eugen, Cordăreni-Botoșani; 160. Pricop Silvia, Cordăreni-Botoșani; 161. Murărașu Gheorghe, Cordăreni-Botoșani; 162. Constantin Vasile, București; 163. Vana Teodora, Brașov; 164. Epure Maria, Alexandria; 165. Barat Gabriela, Sibiu; 166. Sîrghe Niculina, Brașov; 167. Ciocîrlan Teodor, Tichilești-Brăila; 168. Bogdan Ioana, Brăila; 169. Cîrnu Mioara, Brăila; 170. Tunosiu Cornelia, Brăila; 171. Surdeanu Silvia, Tichilești-Brăila; 172. Turcu Gica, Brăila; 173. Rădan Ovidiu, Brașov; 174. Costea Constantin, Vulturești-Argeș; 175. Romașcu Mioara, Tichilești-Brăila; 176. Guinea Ana, Brașov; 177. Bogdan Gabriela, Sînicolaul Mare-Timiș; 178. Panțuru Cornelia, Brăila; 179. Răileanu Gabriela, Brăila; 180. Bădică Romeo, Brașov; 181. Teacă Alexandru, Brașov; 182. Arghiros Marioara, Brăila; 183. Zugravu Marcel, Brăila; 184. David Dorin, Sibiu; 185. Papacu Mariana, Brăila; 186.Stancu Constantin, Vulturești-Argeș; 187. Frățilă Cornelia, București; 188. Matei Vasile, Tichilești-Brăila; 189. Apetri Mirela, Brăila; 190. Bunea Cristache,Tichilești-Brăila; 191. Gheorghe Dumitru, Alexandria; 192. Imre Marzin, Brașov; 193. Apostol Vasile, Cordăreni-Botoșani; 194. Cîrpaci Elena, Luduș-Mureș; 195. Ștefan Sonia, Caracal-Olt; 196. Ivan Maria, Brașov; 197. Pop Florin, Cluj; 198. Nimigeau Horia, Suceava; 199. Damian Adriana, Sebeș-Alba; 200. Cristescu Olga, Tîrnăveni; 201. Stîngă Didina, Tichilești-Brăila;

DIPLOMĂ SPECIALĂ ȘI UN PREMIU CONSTÎND ÎN TRUSE DE PICTURĂ:

202. Școala generală Cîrjoaia-Iași.

Juriul concursului

Președinte de onoare:

DUMITRU GHIAȚĂ, pictor, Artist al Poporului
VASILE CELMARE, pictor, prorector al Institutului de Arte Plastice «Ion Grigorescu»
MIHAI NEGULESCU, redactor șef al revistei «Cutezătorii»
ION COSTEA, profesor, director general adjunct în Ministerul Învățămîntului
IULIU RAȚIU, scriitor, șef de comisie în Consiliul Național al Organizației Pionierilor
PETRE GHELMEZ, poet, director al editurii «Albatros»
SABIN BALASA, pictor
MIHAI SÂNZIANU, pictor
POMPILIU DUMITRESCU, grafician, redactor artistic al revistei «Cutezătorii»

Vă aflați în preajma aparatului de radio și ascultați buletinul meteorologic: «În ultimele 24 de ore un val de frig s-a abătut asupra nordului Moldovei...» Iată! — vă gîndiți — cum s-a schimbat clima!

Acesta să fie adevărul? Nicidecum. Nu trebuie să confundați *clima* cu *starea timpului*, care se modifică mereu, pe cînd clima se caracterizează printr-o mare stabilitate în timp. Acest adevăr, valabil pentru o anumită perioadă mai lungă, nu se referă însă la întreaga istorie climatică a planetei noastre. În decursul erelor geologice, în urmă cu zeci și sute de milioane de ani, clima terestră a fost supusă unor repetate modificări, uneori demarcîndu-se contraste violente între marile spații planetare.

CÎND PIETRELE VORBESC...

Se naște, firesc, întrebarea: Cum au stabilit cercetătorii ce fel de climă a domnit în anumite regiuni ale Pămîntului, în urmă cu sute de milioane de ani?

Pentru a clarifica această problemă dificilă, climatologii și-au conjugat cercetările cu specialiștii din alte domenii ale științei, în primul rînd cu geologii care au învățat să «citească» în pietre modificările succesive ale climatelor ce au dăinuit pe Terra în diferitele epoci ale istoriei sale.

Dincolo de cercul polar nordic, în Groenlanda, precum și într-o seamă dintre insulele arctice, exploratorii au descoperit în unele zone strate sedimentare de cărbuni care s-au format cu peste 300 milioane de ani în urmă, cînd în acele locuri creșteau vaste păduri de arbori tropicali. De asemenea, și în cuprinsul «Continentului alb» — Antarctida — astăzi acoperit cu un scut de gheață a cărui grosime depășește pe alocuri 3 km — geologii au descoperit, pe lîngă depozitele carbonifere amintite, straturi compacte de calcar care au luat naștere prin evoluția unor masive recifuri de corali. Aceste minuscule viețuitoare marine alcătuiau, în urmă cu sute de milioane de ani, de-a lungul coastelor Antarctidei, numeroase colonii. Or, se știe că ele nu trăiesc decît în apele calde ale regiunilor tropicale ale Pămîntului, fapt ce ne conduce la o concluzie firească: continentul de gheață a avut, cîndva, o climă caldă.

Pe teritoriul Angliei au fost descoperite în numeroase zone nisipuri de culoare roșiatică, caracteristice deșerturilor aride, lipsite de apă. Aceste nisipuri constituie un indiciu în plus pentru paleoclimatologi, care socot că aproximativ cu 200 milioane de ani în urmă, în cuprinsul Marii Britanii de azi, se întindea un vast deșert.

În sprijinul cercetărilor climatologice vine, alături de munca laborioasă a geologilor, și cercetările efectuate de botaniști. Aceștia, studiind flora fosilă a Groenlandei, au identificat sub scutul de ghețuri resturile unei specii de baobabi care astăzi nu mai pot fi întîlniți decît în Australia și în insula Madagascar. Nu de mult o expediție științifică sovietică a descoperit în Antarctida magnolii și lauri fosilizați. În aceeași arie geografică, în urmă cu cîteva luni, în decembrie 1969, o echipă de geologi americani a găsit, la 650 km de Polul Sud, resturile fosile ale unui labyrinthodont, strămoșul dinosaurului, reptilă gigantică care cu peste 200 milioane de ani în urmă a trăit pe teritoriul Europei de azi.

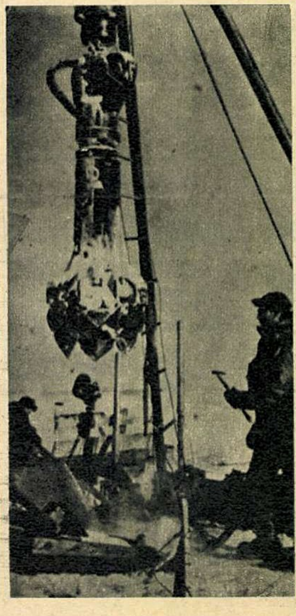

Una din sapele cu care geologii încearcă să străbată carapacea de gheață care acoperă Groenlanda.

POLII RĂTĂCITORI

Pe la mijlocul secolului trecut întreaga lume științifică a fost surprinsă de o comunicare făcută de un grup de geologi englezi care arătau că au identificat urmele unui puternic îngheț ce a avut loc în India cu mai bine de 220 milioane de ani în urmă. Douăzeci de ani mai tîrziu o descoperire similară au făcut-o alți cercetători și în alte regiuni ale planetei — în Africa de Sud, Australia și America de Sud. Aceste noi descoperiri au condus la concluzia că, în timp ce în Arctica și Antarctica domnea o climă caldă și umedă o bună parte din Africa, Australia și America de Sud erau acoperite de o imensă carapace de ghețuri. Ce a determinat oare atari sensibile modificări ale climei Pămîntului?

Unii savanți au căutat cauzele acestei schimbări de climă în cosmos, susținînd că fenomenul s-ar datora prezenței unor nori de praf siderali, nori care, pla-

TORUL A TRECUT CÎNDVA PE LA DOROHOI?

Upside down — baobabul din Madagascar al cărui trunchi fosilizat a fost descoperit în arhipelagul arctic Spitzbergen.

sîndu-se între astrul central și planeta noastră, au absorbit o mare parte din razele solare, fapt care a determinat în consecință răcirea progresivă și rapidă a Pămîntului.

Cei mai mulți cercetători susțin însă ipoteza deplasării în timp și spațiu a celor doi poli ai Pămîntului. Din moment ce aceștia și-au modificat succesiv poziția — arată ei — s-au schimbat, ca o consecință logică, și zonele climatice terestre.

Cu cîțiva ani în urmă geofizicienii francezi Bonhommet și Zahringer, efectuînd măsurători ale magnetismului pămîntesc într-o serie de regiuni ale planetei, au identificat, în spațiile geografice respective, roci care conțin numeroase «busole pietrificate». Rolul de «busolă» îl dețin granulele minerale din compoziția rocilor analizate, a căror direcție de magnetizare se abate de la direcția cîmpului magnetic de astăzi al Pămîntului. Magnetismul — susțin acești specialiști — le-a fost probabil imprimat atunci cînd cîmpul magnetic al Pămîntului avea o altă direcție și o altă polaritate decît cea pe care o constatăm în prezent. Examinînd aceste «ace magnetice pietrificate», un grup de geologi care au participat anul trecut la prospectarea terenurilor petrolifere din Sahara algeriană, au declarat că nu există nici o îndoială că teritoriul Saharei se afla acum circa 300 milioane de ani în regiunea Polului Sud. În sprijinul acestei ipoteze pledează faptul că rocile aflate sub nisipurile fierbinți ale deșertului saharian poartă urmele unei puternice glaciațiuni. Deci, după o «plimbare» în cuprinsul Africei Centrale — deplasare lentă care a durat aproximativ 80 milioane de ani — Polul Sud se afla în zona situată astăzi între marile fluvii Limpopo și Zambezi, iar Polul Nord — în aria Oceanului Pacific — la sud de arhipelagul Hawai. În consecință, aproximativ acum 300 milioane de ani — în epoca carboniferă — linia ecuatorului traversa Europa trecînd prin Franța, Elveția, Ungaria și regiunile nordice ale țării noastre, aproximativ prin dreptul Dorohoiului...

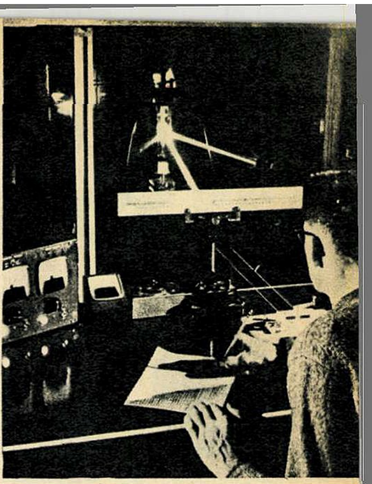

▲ **Geologii pot determina cu ajutorul unor fascicole de lumină poziția magnetismului dintr-o rocă a cărei vîrstă se cifrează la sute de milioane de ani.**

Această «călătorie» a celor doi poli geografici ai Pămîntului este doar o concluzie ipotetică care încă nu a fost pe deplin confirmată. Specialiștii speră că vor strînge dovezi suficiente atunci cînd vor reuși, cu ajutorul sondelor, să străbată scutul de gheață ce acoperă Groenlanda și Antarctida.

AUREL LECCA

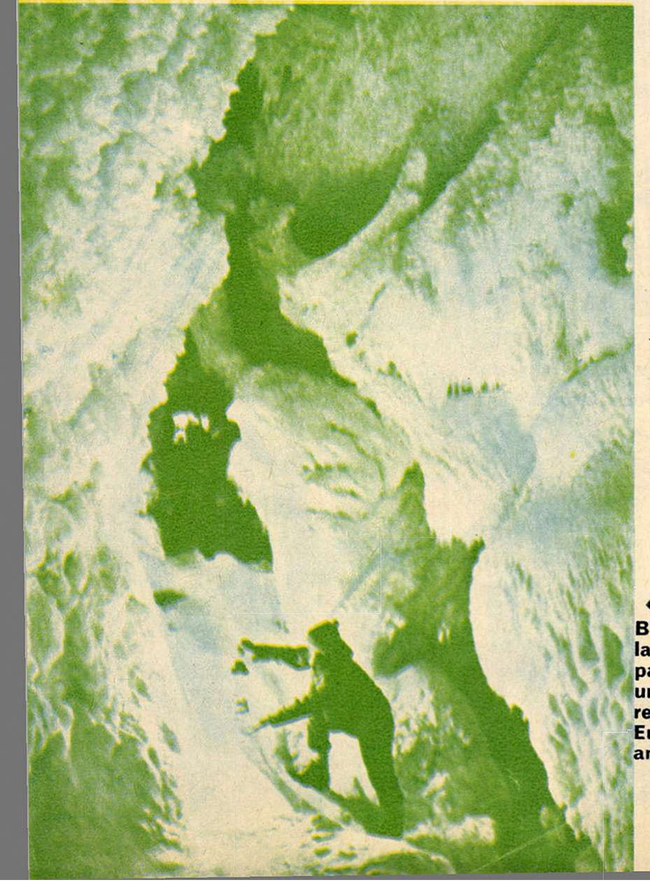

◀ **În crevasele ghețarului Bardmore, situat în Antarctida, la 585 km distanță de Polul Sud, paleontologii americani au găsit urmele labyrinthodontului — o reptilă uriașă care a trăit în Europa de azi cu 300 milioane de ani în urmă,**

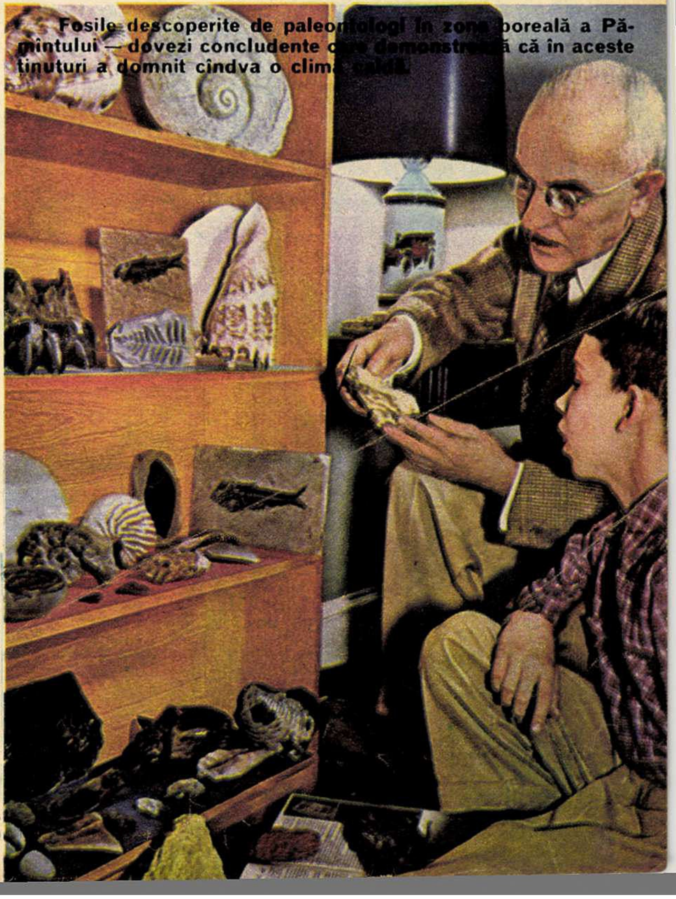

Fosile descoperite de paleontologi în zona boreală a Pămîntului — dovezi concludente care demonstrează că în aceste ținuturi a domnit cîndva o climă caldă.

Adevăratul urmaș al lui TARZAN

Scenariu de TIBERIU BAN și ECATERINA BOKOR
Desene de ALBIN STĂNESCU

TÎNĂRUL JIMMY, NEPOTUL LORDULUI GREYSTOKE, CELEBRUL TARZAN DE ODINIOARĂ, SE PREGĂTEA SĂ-ȘI PETREACĂ VACANȚA ÎN AFRICA. VALETUL ÎL CHEMĂ ÎN BIBLIOTECA CASTELULUI.

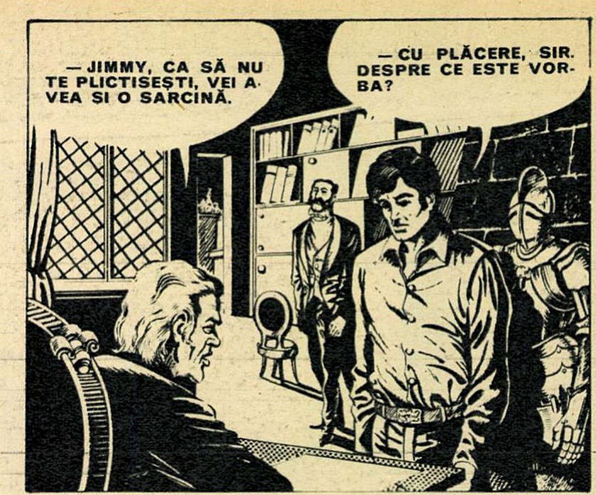
— JIMMY, CA SĂ NU TE PLICTISEȘTI, VEI AVEA ȘI O SARCINĂ.
— CU PLĂCERE, SIR. DESPRE CE ESTE VORBA?

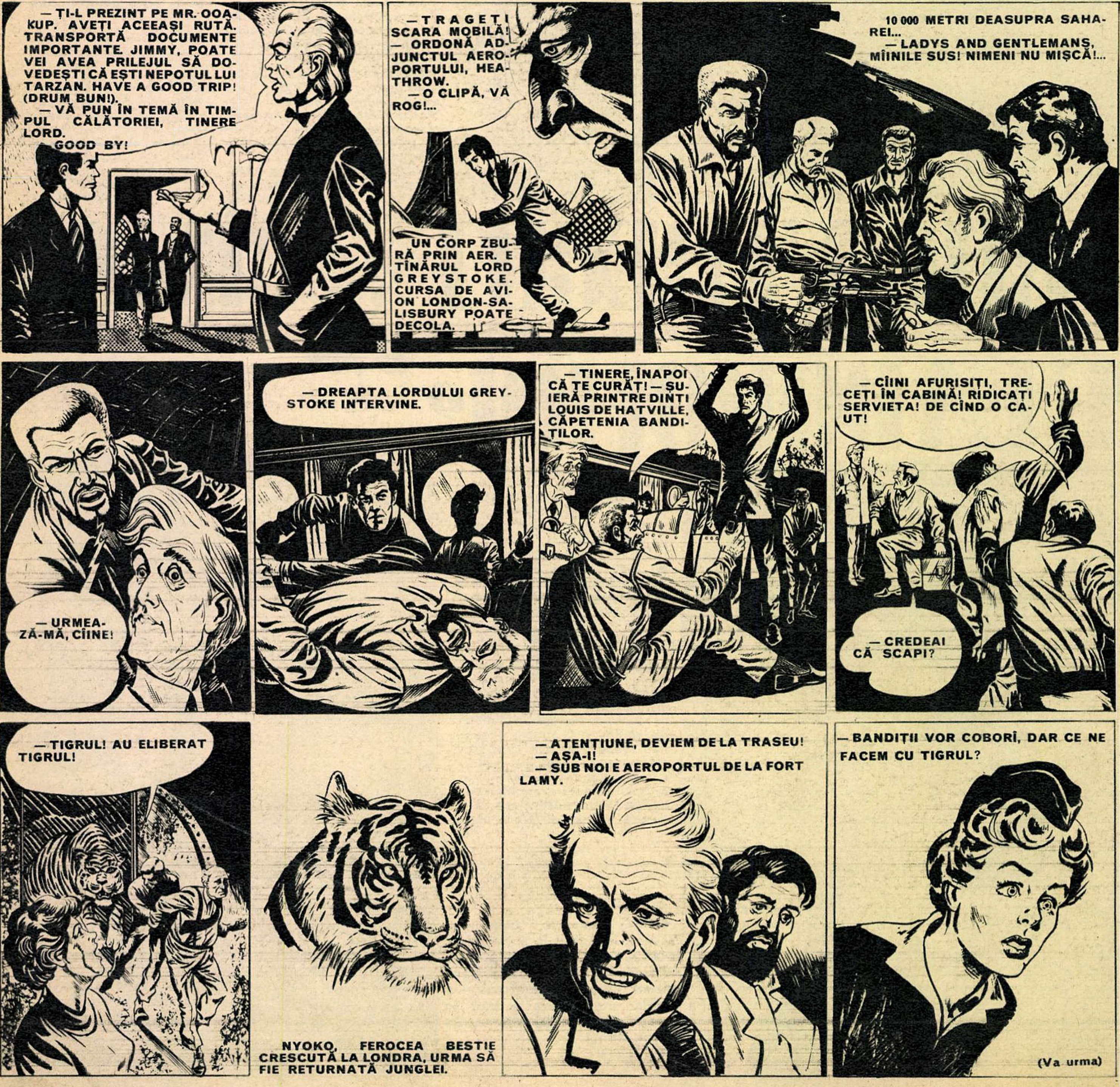
— ȚI-L PREZINT PE MR. OOAKUP. AVEȚI ACEEAȘI RUTĂ. TRANSPORTĂ DOCUMENTE IMPORTANTE. JIMMY, POATE VEI AVEA PRILEJUL SĂ DOVEDEȘTI CĂ EȘTI NEPOTUL LUI TARZAN. HAVE A GOOD TRIP! (DRUM BUN!). — VĂ PUN ÎN TEMĂ ÎN TIMPUL CĂLĂTORIEI, TINERE LORD.
— GOOD BY!
— TRAGEȚI SCARA MOBILĂ! — ORDONĂ ADJUNCTUL AEROPORTULUI, HEATHROW. — O CLIPĂ, VĂ ROG!...
UN CORP ZBURĂ PRIN AER. E TÎNĂRUL LORD GREYSTOKE. CURSA DE AVION LONDON-SALISBURY POATE DECOLA.
10 000 METRI DEASUPRA SAHAREI...
— LADYS AND GENTLEMANS, MÎINILE SUS! NIMENI NU MIȘCĂ!...
— URMEAZĂ-MĂ, CÎINE!
— DREAPTA LORDULUI GREYSTOKE INTERVINE.
— TINERE, ÎNAPOI CĂ TE CURĂȚ! — ȘUIERĂ PRINTRE DINȚI LOUIS DE HATVILLE, CĂPETENIA BANDIȚILOR.
— CÎINI AFURISIȚI, TRECEȚI ÎN CABINĂ! RIDICAȚI SERVIETA! DE CÎND O CAUT!
— CREDEAI CĂ SCAPI?
— TIGRUL! AU ELIBERAT TIGRUL!
NYOKO, FEROCEA BESTIE CRESCUTĂ LA LONDRA, URMA SĂ FIE RETURNATĂ JUNGLEI.
— ATENȚIUNE, DEVIEM DE LA TRASEU!
— AȘA-I!
— SUB NOI E AEROPORTUL DE LA FORT LAMY.
— BANDIȚII VOR COBORÎ, DAR CE NE FACEM CU TIGRUL?

(Va urma)

Înotul e și util nu numai frumos

ne declară academicianul MIHAI BENIUC

A înota e tot așa de firesc ca și a umbla sau, în copilărie, a te cățăra prin arbori. Cine nu cunoaște înotul a îngropat o parte din zestrea ce i-a dăruit-o firea de la naștere.

Cum? — o să mi se spună — înotul nu se învață? Da. Și umblatul se învață, pentru că ai cu ce. Frica de multe ori stînjenește copilul după primul an să umble. Aveam un nepot care umbla foarte bine, dar numai dacă-l țineai de mînă. Se temea grozav. Răposatul tata i-a legat o sfoară în jurul pîntecului, i-a pus capetele ei în mînă și i-a spus: «Ține-te bine și umblă!» Lucrul a reușit perfect.

Cînd am învățat să înot, nu mai țin minte. Dar toți copiii din sat, afară de doi-trei fricoși, înotau ca peștii. Cam din luna mai pînă toamna tîrziu, cînd se răcea apa, eram pe malurile Deznei sau ale Crișului, unde ne zbenguiam, mici și mari, prin apa anume aleasă unde era mai puțin adîncă, de la doi metri în jos. La început dădeam din mîini și picioare, ținînd obrazul în apă, apoi scoteam cîte puțin nasul și cînd deschideam ochii constatam că și așa se poate, — o făceau și cățeii și chiar mai bine ca noi. În scurt timp ajungeam să înotăm bine pe pîntec, pe spate, în dungă, în picioare, cu brațele («crowl») — în sfîrșit, mult mai multe feluri de deplasare, mai variate și mai simple ca în mersul obișnuit pe pămînt. Apoi urmau probele de rezistență: înotul sub apă, distanța, înfruntarea curentului, a vîrtejurilor — uneori cu riscuri, ca tot ceea ce presupune performanță.

După aceea mi-am încercat puterile în apele Murășului, rîu periculos, pe cînd eram elev la liceul din Arad. La Turnu Severin m-am dus pînă cam pe la mijlocul Dunării, cu greutăți la întoarcere, din cauza curentului, care m-a tîrît mai departe cu mult decît bănuiam. Apoi a venit marea, întîi Marea Nordului, pe cînd lucram la o stațiune biologică pe insula Helyoland, pe urmă Marea Neagră.

Și cu toate acestea nu aș fi îndrăznit să mă socotesc în înot altceva decît un foarte modest amator, ca să zic așa autodidact. Am iubit înotul pentru două lucruri cred: pentru suplețea musculară ce o capeți practicîndu-l și pentru sentimentul de luptă cu un element care parcă, înfruntîndu-l, cînd te ademenește, mîngîindu-ți tot corpul, cînd te amenință.

Invidiez pe copiii de azi cărora li se dă putința din plin să învețe științific înotul. Adică nu-i invidiez, ci mă bucur de bucuriile lor.

Se zice că pe vremuri marinarii nu voiau să învețe să înoate ca să se înece mai repede în caz de naufragiu. Azi merită să înoți, chiar și într-un astfel de caz, în așteptarea unui helicopter. Înotul e și util, nu numai frumos.

Primii ghiocei ai gimnasticii moderne

Freamătul de nerăbdare a cuprins pîlcurile multicolore aflate în poenița străjuită de brazi. În văzduh se ridică mireasma florală a eșarfelor prinse în chip de rochițe. Adierea blîndă a aerului cald le face să aibă forme fantastice, să pară policandre într-o aulă, unde muzica se îmbină cu mișcarea grațioaselor copile.

Trompeții vestesc începerea confruntării! *Faza finală a campionatului județean de gimnastică modernă* din tabăra pionierească Păuleasca, județul Argeș, se desfășoară în prezența unor oaspeți dragi — tov. Elena Poparad, vicepreședinte al Consiliului Național al Organizației Pionierilor, profesori, antrenori. Camera de luat vederi, și ea prezentă, ne încîntă cu micul ei ecran, revăzînd pe el minunatele rînduri ale eșarfelor, panglicilor și chipurile micilor sportive care au îndrăgit atît de mult gimnastica modernă, încît își dedică aproape tot timpul liber acestui sport, avînd fiecare dorința de a se întrece pe sine, de a atinge desăvîrșirea.

Cu cîtva timp în urmă, nu se putea vorbi la noi în țară de o școală de gimnastică modernă pe plan național. Astăzi însă, cu stiluri și orientări variate, a luat amploare.

Succesele repurtate de *Carmen Sandu*, *Anca Ceaușu*, *Irina Sbarcea*, *Mariana Ioniță*, *Doina Petrică*, *Adriana Angelescu*, *Görgyi Damo*, *Mihaela Mogîldea* și altele, campioane ale taberei, ne dau dreptul să sperăm că ele vor ajunge, poate, să ne reprezinte pe plan european și mondial. Desfășurarea pregătirii lor este urmărită cu asiduitate de profesori, antrenori, de către campioni. Maria Preda și Bebe Grama au sosit aici, în tabără, pentru a discuta de la egal la egal cu micile virtuose ale gimnasticii moderne, pentru a le îndruma și încuraja.

Gimnastica modernă nu-i prea ușoară. Ca să o practici trebuie să ai auz muzical, simțul ritmului și calități fizice corespunzătoare. Perfecționarea mișcărilor se formează din joaca veselă a copiilor. Pierderea spontaneității, «programarea» absolută a combinațiilor este incompatibilă cu acest gen de gimnastică. În afară de aceasta, trebuie antrenați nu numai mușchii, dar și spiritul, adică puterea de a percepe în subconștient combinațiile proprii, deja formate, și a crede că ele s-au născut din muzică... Numai munca asiduă a antrenorului și a sportivului poate duce la rezultatul dorit, apariția unei noi «stele».

În prezent, la cele mai multe asociații sportive și în numeroase școli s-au organizat secții de gimnastică modernă. Începînd de la vîrsta de 6—7 ani, copiii își
tehnica acestei relativ noi discipline sportive,
Că așa stau lucrurile, ne-au dovedit-o și
trupuri parcă suflate în bronz, care

Pif și colegul Minitehnicus-cineaști

DESEN ȘI SCENARIU:
LUPU PAUL
ȘCOALA GENERALĂ Nr. 189
București

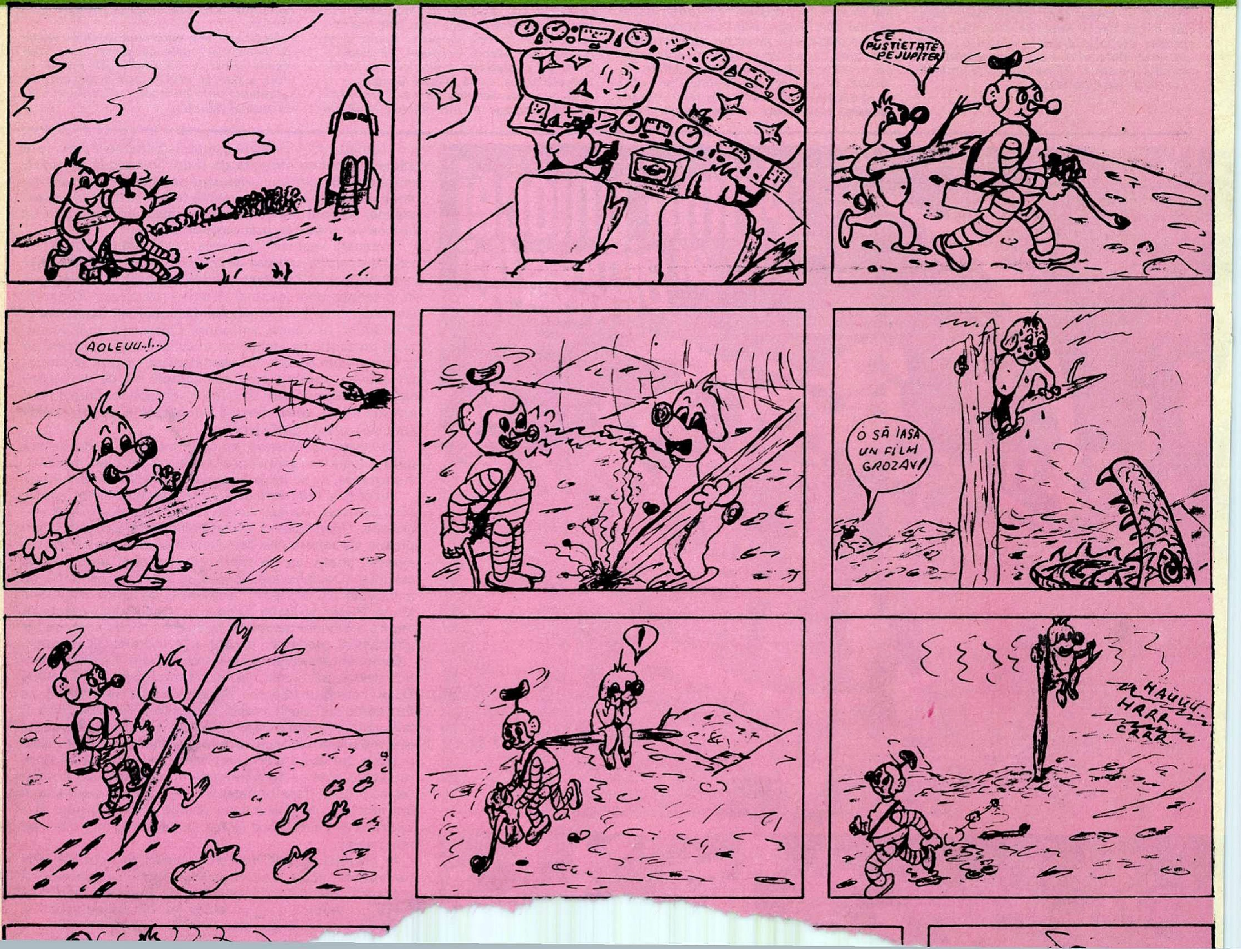
CE PUSTIETATE PE JUPITER
AOLEUU..!...
O SĂ IASĂ UN FILM GROZAV!
!
HAUUU.. HARR.. CRAR..

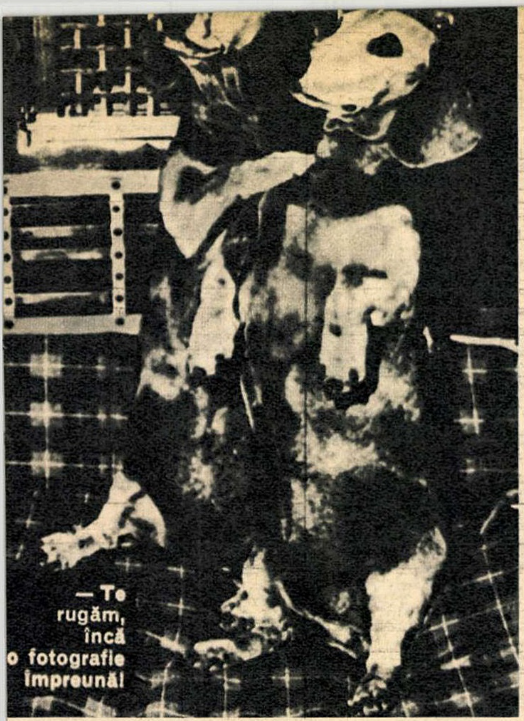

— Te rugăm, încă o fotografie împreună!

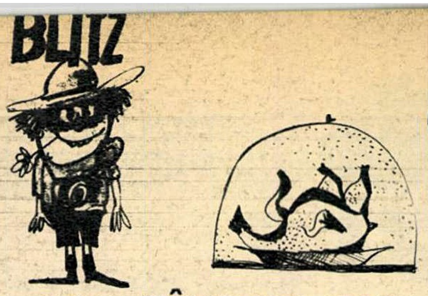

UN ZÎMBET CU...

Isaac Newton (1642—1727) invită odată la cină pe doctorul Stukeley, un amic al său. «Uitat» în sufragerie, doctorul așteptă cu nerăbdare, dar savantul nu mai ieșea din cabinetul de lucru. Cum era singurul invitat, doctorul birui în cele din urmă canoanele, se așeză singur la masă și consumă la repezeală un pui rumenit. Sătul, doctorul Stukeley împinse din față farfuria cu vestigiile puiului, o acoperi cu un clopot de argint și plecă. După ore întregi, ușa se deschise și Newton se îndreptă grăbit spre masă, declarînd însoțitorilor săi că are o poftă de mîncare grozavă. Se așeză, ridică iute clopotul de argint și, zărind oasele puiului, se sculă, lovindu-se cu palma peste frunte.

— Poftim! Am uitat că cinasem, rosti el și se înapoie în grabă în cabinetul de lucru.

GLUME

- *— Ce doriți?*
  — În prealabil, o friptură și pîine.
  — Friptură și pîine vă servim. În prealabil însă nu avem.

- *— Ridică-te, Mihai, stai pe pălărie!*
  — Ei și ce? Nu cumva vrei să pleci!?

ANTENE

- **Pe baza radioactivității rocilor s-a stabilit că Munții Carpați au «venerabila» vîrstă de 200 000 000 de ani.**
- **În vechea cetate a Rîșnovului există o fîntînă adîncă de 75 m care datează din secolul al XIII-lea. Vechile hrisoave glăsuiesc că s-a lucrat la ea timp de 17 ani.**

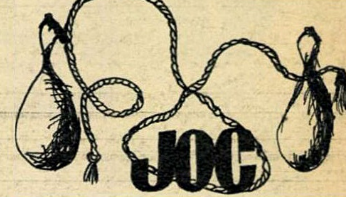

Ca materiale sînt necesare o frînghie lungă de 1,50—2 m și 2 popice. Se organizează două grupe, așezate de-a lungul unei linii. Primii jucători din fiecare grupă prind frînghia cu o mînă de cîte un capăt și o întind. În spatele lor, la 1—2 pași se așează cîte un popic. La semnalul arbitrului fiecare din cei doi jucători vor căuta să tragă pe adversar spre partea lui de teren, căutînd în același timp să prindă cu mîna rămasă liberă popicul. Cel care ridică primul popicul este cîștigător. La fel procedează toți jucătorii celor două grupe. Cîștigă grupa care are cele mai multe victorii.

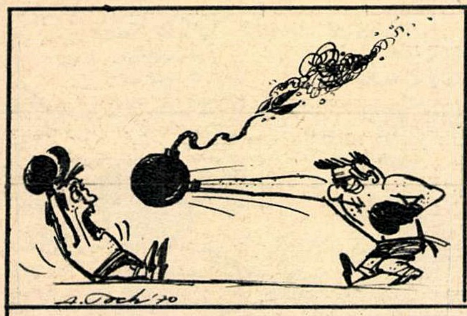

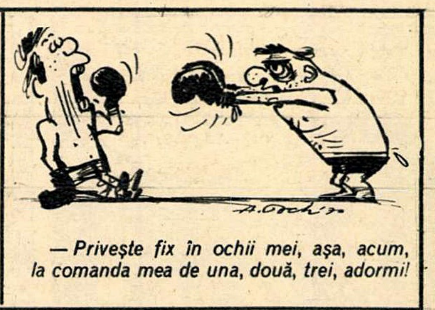

— Privește fix în ochii mei, așa, acum, la comanda mea de una, două, trei, adormi!

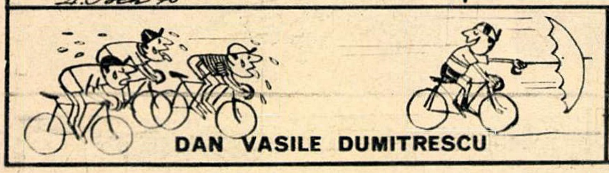

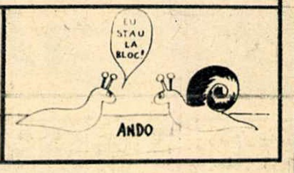

ORIZONTAL: *1. Urcă spre înălțimi! (pl.). 2. Autorul pînzei «Pe terasă la Sinaia». Binecunoscut hotel din aceeași stațiune montană. 3. Pictor român autorul tabloului «Vîrful cu Dor». Vîrf stîncos, ascuțit de munte. 4. Inginer (abr.). Zonă montană cu pereții drepți și colțuroși. 5. La urcare pe Negoiu! Rîuleț. Pe înălțimi! 6. Pus bine. Plouată! 7. Lovitură cu mingea în înălțime (pl.). Din vegetația montană. 8. Crește cu... înălțimea. În vîrful muntelui! 9. Munți dobrogeni. Măsură agrară. 10. Vîrf de munte, pisc (pl.). Ating în vîrful Mont Blanc 4 810 m altitudine.*

VERTICAL: *1. Alt nume al cascadei «7 scări» de lîngă Predeal. Trecătoare montană. 2. Autorul poeziilor «Peste vîrfuri» și «La mijloc de codru». 3. Orizontul văzut de pe creasta muntelui. Partea cea mai de sus, prelungită orizontal a unui munte sau a unui deal (pl.). 4. Umblă pe la gene. Din echipamentul alpinistului. 5. Cară poverile la munte (pl.). Un poftim... nepoliticos! 6. Epocă (abr.). Cerneală neagră. Împreună. 7. Furat de uliu. Nu-i real! 8. Scriitor sovietic, autorul volumului «Oameni și munți». Marele amator de zmeură. 9. Torent de apă care cade cu zgomot pe un perete de munte. Ape! 10. Operațiunea de traversare a unui munte (pl.).*

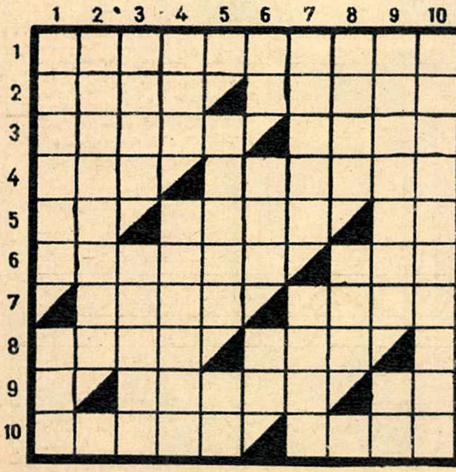

Prof. Teodor AXIOTI

ANTENE

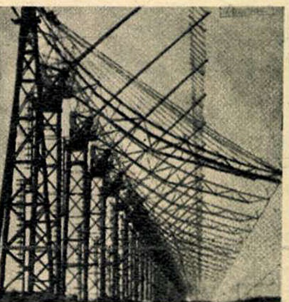

- Ce reprezintă această instalație? Greu de ghicit. Pentru a nu pune la grea încercare fantezia și cunoștințele cititorilor, vă spunem noi: este un radiotelescop de tip special folosit de astronomi pentru studierea Soarelui.
- Ce ați spune dacă ați vedea o fereastră care se închide sau se deschide singură? Așa-i că n-ați crede? Și totuși ea există. Ferestre care se închid automat la apropierea unui avion în zbor la mică înălțime și care se deschid din nou după îndepărtarea sa au fost puse în vînzare în Anglia. Fereastra minune a fost pusă la punct de un institut de cercetări în domeniul construcției și este destinată în special școlilor și altor clădiri din apropierea aeroporturilor. Fereastra a fost încercată timp de doi ani în sălile de clasă ale unei școli situată în vecinătatea aeroportului londonez Heatbrow, unde învățămîntul era mereu tulburat de zgomotul avioanelor.

AFIȘ

În această săptămînă vă recomandăm:

O CARTE: «Vîntură lume» — de Călin Gruia, apărută în Editura «Ion Creangă».
UN FILM: «Departe în Apus» — film de aventuri, producție U.R.S.S.
UN SPECTACOL DE TEATRU: «O poveste cu cîntec» — duminică, 6 septembrie, ora 11 dimineața, la Teatrul «Țăndărică» (Sala din Calea Victoriei nr. 50).

RADIO

Din programul emisiunilor pentru copii pe perioada 3—10 septembrie spicuim:

Emisiunea «100 de legende românești» de joi 3 septembrie ora 15,00 pe programul I, vă oferă spre audiție scenariul «Visul voievodului», de Alexandru Mitru, ia vineri 4 septembrie scenariul «Cele trei călătorii ale căpitanului Cook» de Șerban Andronescu.

Emisiunea «Tot înainte» de luni 7 septembrie ora 8.10 pe programul II, prezintă «Pionier-club» și a doua zi «Laureați ai concursurilor republicane».

Amatorii de știință și tehnică pot asculta miercuri 9 septembrie ora 10,30 pe propragramul I în cadrul emisiunii «Vreau să știu», «Agenda științifică a lunii septembrie», «Ceasuri celebre» și «Sursa neutrinului».

VACANȚELE UNUI TÎNĂR LINIȘTIT

REZUMATUL CAPITOLULUI PRECEDENT: BANDIȚII REUȘESC SĂ PUNĂ MÎNA PE «ZESTREA DOCHIEI» ȘI AU DE GÎND SĂ IASĂ DIN SUBTERAN, ASTUPÎNDU-I ACOLO PE EXPEDIȚIONARI. NIC ÎNSĂ ARUNCĂ O DINAMITĂ, BLOCÎNDU-LE ASTFEL CALEA DE RETRAGERE ȘI CÎȘTIGÎND TIMP PENTRU COLEGII LUI. BANDIȚII ÎNSĂ ÎI OBLIGĂ PE ARCAȘI SĂ DEGAJEZE GALERIA.

⑩

Scenariu: **CONSTANTIN DIACONU** Desene: **PUIU MANU**

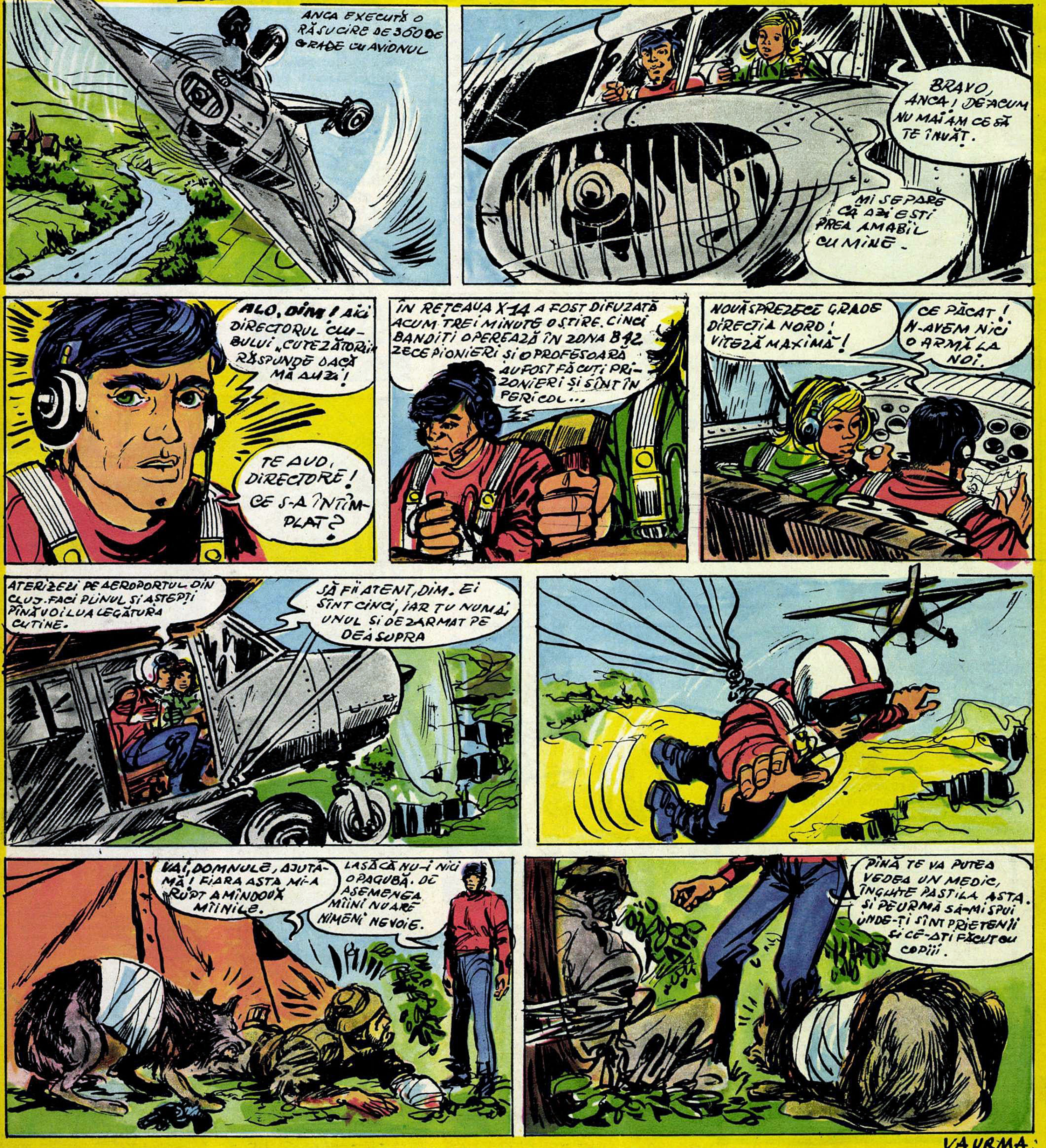
ANCA EXECUTĂ O RĂSUCIRE DE 360 DE GRADE CU AVIONUL
BRAVO, ANCA! DE ACUM NU MAI AM CE SĂ TE ÎNVĂȚ.
MI SE PARE CĂ AZI EȘTI PREA AMABIL CU MINE.
ALO, DIM! AICI DIRECTORUL CLUBULUI „CUTEZĂTORII" RĂSPUNDE DACĂ MĂ AUZI!
TE AUD, DIRECTORE! CE S-A ÎNTÎMPLAT?
ÎN REȚEAUA X-14 A FOST DIFUZATĂ ACUM TREI MINUTE O ȘTIRE. CINCI BANDIȚI OPEREAZĂ ÎN ZONA B42. ZECE PIONIERI ȘI O PROFESOARĂ AU FOST FĂCUȚI PRIZONIERI ȘI SÎNT ÎN PERICOL...
NOUĂSPREZECE GRADE DIRECȚIA NORD! VITEZĂ MAXIMĂ!
CE PĂCAT! N-AVEM NICI O ARMĂ LA NOI.
ATERIZEZI PE AEROPORTUL DIN CLUJ. FACI PLINUL ȘI AȘTEPȚI PÎNĂ VOI LUA LEGĂTURA CU TINE.
SĂ FII ATENT, DIM. EI SÎNT CINCI, IAR TU NUMAI UNUL ȘI DEZARMAT PE DEASUPRA
VAI, DOMNULE, AJUTĂ-MĂ! FIARA ASTA MI-A RUPT AMÎNDOUĂ MÎINILE.
LASĂ CĂ NU-I NICI O PAGUBĂ. DE ASEMENEA MÎINI NU ARE NIMENI NEVOIE.
PÎNĂ TE VA PUTEA VEDEA UN MEDIC, ÎNGHITE PASTILA ASTA. ȘI PE URMĂ SĂ-MI SPUI UNDE-ȚI SÎNT PRIETENII ȘI CE-AȚI FĂCUT CU COPIII.

VA URMA.

Redactor șef: Mihai NEGULESCU. Secretar general de redacție: Ovidiu ZOTTA.

Cutezătorii 36

Redacția: București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon: 17 60 10. Administrația: EDITURA SCÎNTEIA. Tiparul Combinatul Poligrafic CASA SCÎNTEII.

Redactor artistic: Ioan DONCA. Tehnoredactor Béla GERGELY

1 leu

41033